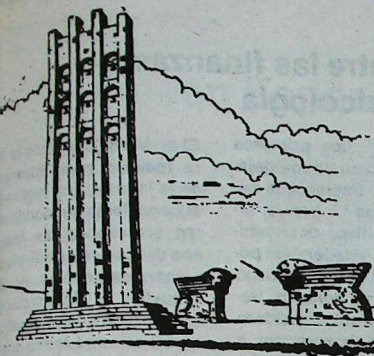

ULSUS SARDARABAD

BUENOS
AIRES
AÑO XIII
Nº 453
Miércoles
2
de setiembre
de 1987

FIEL EXPRESIÓN DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

Alex Manoogian responde a George Shultz

Conforme a lo anticipado en nuestra edición anterior, publicamos la traducción de la exhaustiva carta con que el Presidente Vitalicio de la U.G.A.B., señor Alex Manoogian, respondió a la nota del Secretario de Estado George Schultz, del 10 de julio, aparecida en nuestro número anterior.

August 4, 1987
Honorable George P. Schultz
Secretary of State.
Washington, D.C.

Apreciado Mr. Schultz:

El 2 de julio pasado, durante su visita a Detroit, tuve el honor de encontrarme personalmente con usted y entregarle una carta concerniente al reconocimiento del Genocidio Armenio. Este problema llega al corazón de todos los americanos descendientes de armenios y de todos los ciudadanos que aman la vida y la justicia.

La necesidad de ver el reconocimiento de este holocausto preocupó toda mi vida. En mi carta rogué que usted y nuestro gobierno se pongan del lado de la verdad, ejercitando compasión cuando se trate la resolución pendiente en el Congreso, de designar el 24 de Abril como Día del Recuerdo de las víctimas armenias del Genocidio de 1915.

Le agradezco sinceramente el tiempo dedicado por usted para responder a mi carta. Sin embargo yo tengo que admitir que su respuesta no alivia mi tristeza. En efecto, su carta aumenta mi

inquietud. La defensa de la oposición de la administración a la resolución continúa y está basada en la participación de nuestro gobierno en un proceso de negación y sobre consideraciones políticas de escaso valor. La distorsión de objetivos que considerarían de otra manera las irrefutables realidades históricas, constituyen sólo el resultado final de una política mal encaiminada.

Permítame continuar con una declaración personal. Durante toda mi vida adulta yo he tenido una extraña sensación cada vez que leía documentos de variadas fuentes oficiales y privadas sobre hechos de nivel histórico de los que yo mismo fui testigo y escuché personalmente durante mi niñez: la indiscriminada, mayoritaria y sistemática exterminación de un pueblo a manos de un gobierno todopoderoso, usando todos los recursos a

su alcance, instrumentados por una obviamente preplanada política. Asimismo, testimonios de otros sobrevivientes no dejan duda de que esta política fatal fue aplicada en otras partes por el Imperio Otomano y no estuvo limitada a zonas de guerra.

Este problema ofrece una histórica evidencia. Hay otras, como los registros de nuestro propio Embajador, Mr. Henry Morgenthau, y el Cónsul de los Estados Unidos en el Imperio Otomano, preservados como parte de los archivos del Departamento de Estado; los documentos turco-otomanos disponibles poco después de la guerra y todavía existentes, y los archivos del Departamento Alemán de Asuntos Extranjeros y del Departamento de Guerra -un gobierno aliado con los turco-otomanos durante la guerra- permiten no dudar en absoluto de que el objetivo de lo ocurrido fue un proceso de sistemáticos y predeterminados asesinatos, perpetrados por un gobierno contra un segmento del propio pueblo.

Extendido durante tres años, este proceso de exterminación fue llamado genocidio. Esto es para mí motivo de gran tristeza y consternación, porque veo este mismo fenómeno reducido en su carta a un "masivo sufrimiento para las poblaciones de ambos lados". No dudo que un gran número de turcos también murieron du-

(continúa en pág. 5)

El Dr. Alfonsín huésped de la colectividad armenia

Al cierre de esta edición se esperaba con singular expectativa la visita del Presidente de la Nación a la colectividad armenia.

Será ésta una especial ocasión para que nuestra colectividad testimonie su agradecimiento al Gobierno de la República por su apoyo a la Causa de los Derechos Humanos y al reconocimiento del Genocidio Armenio.

La visita del Dr. Alfonsín nos permite destacar que será esta la primera vez que un Presidente en ejercicio visite a la colectividad armenia.

Nos visitará Berge Setrakian

En los próximos días visitará Sudamérica el Secretario General de U.G.A.B. Central y Presidente de la Comisión de Liga de Jóvenes Mundial, abogado Dr. Berge Setrakian. Su visita demuestra una vez más el especial afecto de U.G.A.B. Central a sus filiales, particularmente las sudamericanas donde los centros y colegios se extienden y fortalecen cada día. Quince años atrás no existían las 3 escuelas de U.G.A.B. ni los complejos sociales y culturales de Sudamérica. Hoy, alrededor de 1000 niños toman contacto con el idioma armenio, conocen sus raíces y aprenden a rezar en el mismo idioma que sus abuelos mártires del Genocidio.

U.G.A.B. transita el camino que iniciaron hombres del temple de Boghos Nubar Pashá y que engrandeció y fructificó Alex Manoogian, siempre con la Patria y para la Patria.

Colegio, Iglesia, Patria, Juventud y Cultura son pilares fundamentales para nuestra vida.

Hoy, en U.G.A.B., la mayor importancia está fundada en los Colegios de donde saldrá la juventud del futuro.

La visita del señor Setrakian alegrará a la colectividad armenia, especialmente a los jóvenes con quienes él está en permanente contacto.

Esperamos sus palabras de aliento y su orientación para nuestra actividad futura, y deseamos al señor Setrakian una visita plenamente exitosa en realizaciones.

1947-ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN-1987
40º ANIVERSARIO

São Paulo:

Delegação da Marachá-Central visita São Paulo

Desembarcou em São Paulo, no último dia 17 de julho, uma delegação vinda de Boston, Toronto, Los Angeles e Montreal, composta de 27 pessoas e chefiada por Antranik Poladian, Presidente da Marachá-Central, em Boston.

No dia seguinte visitaram a cidade e a noite participaram de um encontro informal com a Diretoria da Marachá.

No domingo, dia 19 de julho, a delegação visitou a Igreja Apostólica Armênia São Jorge; partindo em seguida para uma pequena viagem pelo litoral paulista.

Em um jantar solene, na sede social da Marachá, no dia 20 de julho, com a presença de representantes e membros dos diversos segmentos da coletividade houve

a apresentação de vários números musicais, seguidos de muitas homenagens. Entre elas: o Presidente da Marachá de São Paulo, Siragan Wartivar Abaklian foi presenteado, pelo fundador da Marachá de Toronto, Nazar Djansezian, com um quadro retratando os primeiros reis da Armênia. E, seguida Karnig Bazarian recebeu de Antranik Poladian uma placa, homenageando-o por ter sido eleito "O Homem do Ano de 1986". Na sequência, Siragan Wartivar Abaklian entregou a Antranik Poladian um pergaminho, em agradecimento pela visita.

No dia 21 de julho a delegação embarcou para o Rio de Janeiro, partindo no dia seguinte, cada qual para a sua cidade de origem.

Mensagem do pastor Sapezian a São Paulo

No último dia 11 de agosto, no salão da Igreja Evangélica, o Pastor-honorário da Igreja Evangélica Armênia, Aharon Sapezian realizou uma brilhante palestra sobre "A Realidade Armênia no Limiar do Século XXI", com a presença do Prelado Titular da Igreja Apostólica Armênia São Jorge, Bispo Davev Gharian; Padre Boghos Baronian; Padre Antonio Ketchedian, representando a Igreja Católica Armênia; representantes de todas as entidades armênias e de um numeroso público.

O Reverendo Aharon Sapezian discorreu sobre a Armênia desde 1920, ano de sua sovietação, até os dias de hoje. Falou sobre a Causa Armênia e sua satisfação pela fundação da A.I.A. (Assembleia Interinstitucional Armênia), pedindo a todos da Diáspora que se una em torno desse objetivo comum, mantendo a existência das várias igrejas, escolas e correntes políticas, pois isto mantém a armenidade viva.

Nasceu William Martin

No último dia 05 de Agosto, nasceu o filho de Vicente e Gracia Martin, ela colaboradora deste jornal, pessoa querida, amiga e dedicada aos interesses da coletividade armênia em São

Paulo.

William não só traz alegria aos seus pais, mas também as pessoas desta coletividade. O jornal Sardarabad lhe deseja muitas felicidades.

Entrevista

Markarian entre las finanzas y la Psicología

Después de 19 exposiciones individuales en nuestro medio, el pintor Eduardo Markarian se presenta esta temporada con dos novedades: la primera su 20ª Exposición a realizarse a partir del 8 de setiembre en la Supercursal Once del Banco Roberts (Rivadavia al 2400); la segunda que, por primera vez desde que está dedicado a la enseñanza, presentará una muestra conjunta con alumnos actuales y ex-alumnos, la que tendrá lugar desde el 9 de octubre en la Escuela de Psicología Social "Pichon Riviere".

Lo entrevistamos, tratando de descifrar sus palabras para nuestros lectores. Y éste fue el diálogo entablado:

P. - Cómo se inició en la pintura?

M. - Mi entrada en la pintura es un tanto rara, no era previsible; fue el hallazgo tardío de una vocación para siempre total. Nací en Montevideo en 1930. En 1950 (ya grande), padres y hermanos vinimos a instalarnos en Buenos Aires. Yo había estudiado Ciencias Económicas (!). Allí, con todos mis amigos practicábamos la cultura musical, literaria, plástica, el cine, el teatro, etc., y sabíamos de psicoanálisis.

Aquí (en Lanús), sin amigos, sin hábitos locales de penas culturales, lejos del centro, sin poder proseguir mis estudios, por las noches cuando la familia se retiraba a descansar en una pequeña mesa de una pequeña cocina comencé a jugar figuras con aculeares. Así fue que volqué las inquietudes rumiantes de mi soledad de entonces. Imagínese usted qué complicación: soy doblemente oriental y dos veces emigrante. Cuando vivía en la República Oriental del Uruguay mis padres me hacían sentir armenio, y en Buenos Aires recordaba además haber sido uruguayo.

Estoy plagado de nostalgias, cargo con muchos paraisos perdidos.

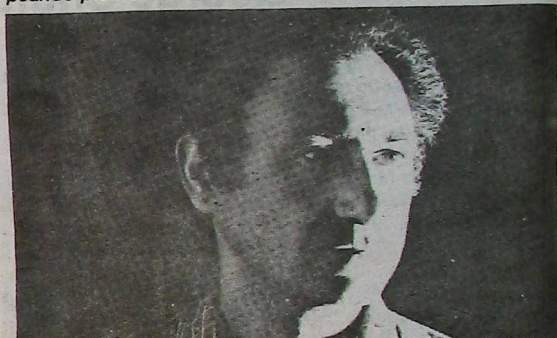
P. - Pero usted es "autodidacta" e hizo carrera: es esto posible? Es conducente?

M. - No lo recomiendo. Se es autodidacta "a pesar de

uno mismo". Los primeros amigos pintores no me dejaron estudiar. Decían que había en mí algo "ingenuo, armenio, primitivo, desinhibido" que las academias podían arruinar. Pero yo juzgo que fue un mal consejo. Sepa usted que yo considero que comencé "a entender, a saber ver, a poder controlar cierta técnica personal" recién en 1975; después de haber pintado durante 25 años.

Un maestro siempre es benéfico: abrevia el aprendizaje, sintetiza etapas, da el conocimiento puesto al día. En cambio, en la soledad, uno reinventa el fuego golpeando piedras: no es nece-

El artista se apartó de la mera realidad para internarse en la imprevisible región del subconciente, en donde moran las escondidas imágenes del ser: en sus ilusiones y secretos anhelos, en sus angustias y frustraciones, en lo mítico y lo terrenal. La poesía se tornó forma plástica donde cohabitan la realidad, los símbolos y los signos. Conventría ejemplificar lo dicho recordando las pinturas de Klee, Chagall, de Chirico, Dalí, Max Ernst. Además de la autorización que desde Viena irradió Freud: las imágenes interiores son más válidas que las externas.

El pintor Eduardo Markarian.

sario ese martirio. Debemos aprovechar el progreso, la ciencia, la comunicación ágil del mundo actual, la densidad cultural de Buenos Aires.

P. - En varios catálogos y algunas notas periodísticas usted insiste en comprometerse con el surrealismo: por qué ese fanatismo?

M. - La mayoría de las tendencias de la pintura moderna se puede clasificar en dos fundamentales vertientes: una más formal, racional, abstractizante, constructiva, y la otra más sentimental, barroca, revulsiva. Yo estoy en el surrealismo por gravitación, no por fría elección. Mi deseo de expresión se encuentra como en familia en el Surrealismo. Lo mágico, lo irreal, lo fantástico, lo imaginario como exploración del mundo interior del hombre en una poética de lo insólito, son ingredientes que integran la visión surrealista, una de las experiencias plásticas más profundas del siglo desde 1924.

P. - Qué significa "enseñar pintura en taller"?

M. - Para mí, enseñar es "hacer obra", igual que pintar: poder contagiar a los jóvenes el amor a la pintura, a la continuidad histórica, al gozo de inventar imágenes y divertirse en su contemplación. En el taller todo es práctica; allí se trabaja, se pinta o dibuja, cada uno hace lo que desea y luchamos por conseguirlo. No hay clases teóricas para todos iguales. Nada de eso. Trato de que cada alumno indague sus propias imágenes y se enamore de ellas como algo que él gestó y le pertenece. La técnica se enseña como acompañante necesario de la creatividad. A la postre la técnica facilita -es un medio- sondear permanentemente dentro de uno mismo.

El periodista se sintió satisfecho de esta entrevista, pues ella permitió presentar a los lectores importantes facetas de la rica personalidad del pintor Eduardo Markarian.

K R U N C H I

Regreso a las raíces

Kaleen Esperian en U.G.A.B.

Para la soprano Kaleen Esperian, partner de Pavarotti en "La Boheme", el miércoles 26 de agosto de 1987 va a ser un día inolvidable. Pues ese día regresó a sus raíces al reencontrarse con su armenidad.

Porque Kaleen es una chica que perdió a su padre armenio cuando sólo contaba 11 meses de edad y, ahora, después de 26 años, en un colegio armenio del barrio de Palermo Viejo, volvió a sentirse armenia cuando más de 400 alumnos, madres y maestras encendieron la chispa de su origen armenio que estaba dormida en ella desde hacía muchos años.

Ello ocurrió en el Instituto Marie Manoogian, que visitó precisamente el miércoles 26 al mediodía.

Ya en el hall de entrada tuvo su primer impacto emocional, al ser recibida por chicas ataviadas con trajes típicos armenios, quienes le obsequiaron un ramo de flores. Luego, al penetrar en el comedor escolar y ser recibida con una ovación, asomaron lágrimas en sus ojos. Y allí se encendió la primera

Kaleen Esperian ingresa al Auditorio Gulesserian entre los aplausos del alumnado.

chispa del recuerdo.

Luego, paso a paso, fue conociéndolos a todos cuantos se habían reunido para homenajearla: alumnos secundarios, profesores, Consejeros de U.G.A.B., de su Comisión de Damas, de Padres de Alumnos, de la Comisión de Damas del Colegio de Vicente López. Para todos tuvo esa simpatía irresistible que la adorna.

Y a las palabras de bienvenida que le fueron ofrecidas, respondió con una emotiva anécdota de su vida, intercambiada en las amables palabras que dedicó a los alumnos. "Antes de morir, mi padre dijo: pídió a mi madre que nunca cambiase mi apellido armenio. Y fue con este a-

pellido armenio que yo participé en el concurso que se realizó en los Estados Unidos para seleccionar a la partenaire de Luciano Pavarotti. Fui una de las elegidas y hoy, aquí, en medio de ustedes, estoy muy orgullosa porque con su acogida y con su ayuda yo regreso a mis raíces armenias".

Hubo prolongados aplausos, y lágrimas en los ojos de Kaleen, así como en los de muchos de los presentes. Y aquí se encendió la segunda chispa en la señora Esperian.

Luego, en el Salón del Consejo, la recepción acompañada de comidas armenias e hilvanando recuerdos, transcurrió en un grato ambiente de cordialidad.

Y no fue menos grata la visita a las aulas, con sus clases de armenio y audiovisuales, de computación, de danzas, y al 7° grado donde el pizarrón ostentaba en grandes caracteres un cordial: "Welcome, Kaleen!"

Y ella, siempre derrochando simpatía.

Luego cantó para los chicos del Jardín hermosas canciones infantiles.

Y al retirarse, en el patio de Primaria, los chicos, espontáneamente, la rodearon y sentados en ronda, en el suelo, le pidieron que cantara. Y ella les cantó, con toda la emoción de su armenidad renacida.

Kaleen Esperian había recuperado, en el Marie Manoogian, toda la armenidad que su padre le inculcara y que dormía en el fondo de sus recuerdos. Kaleen había vuelto a sus raíces.

En la Conferencia de Prensa con los miembros del C.D. de U.G.A.B. señores Bergamali, Ekshian y Youssefian.

Para pensar...

"El saber, es para los jóvenes templanza, para los viejos consuelo, para los pobres riqueza, y para los ricos ornato."

Diógenes

"La libertad no consiste en tener buen dueño, sino en no tener ninguno".

Cicerón

"Donde todos condenan, hay que examinar. Donde todos aplauden, hay que examinar."

Confucio

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 772-2617

APERTURA OFICIAL DEL AUDITORIO "GULASSERIAN" DEL COMPLEJO "ALEX MANOOGIAN" bajo la presidencia del Sr. BERDJ SETRAKIAN

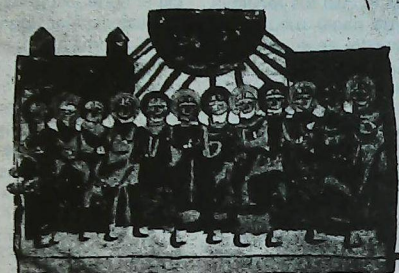
(Secretario de la Comisión Central de la

U.G.A.B. Mundial - EE.UU.)

Domingo 13 de Setiembre, 12.00 Hs.

REGALELO A SUS AMIGOS!

LOS ARMENIOS

SIRARPI DER NERSESSIAN

"LOS ARMENIOS"

un libro de SIRARPI DER NERSESSIAN,

AFAMADA ESCRITORA FRANCESA,

(en idioma castellano)

Relata la Historia y la Cultura de Armenia

PIDALO EN SECRETARIA

Lj

FIESTA DE LA PRIMAVERA

con salsa tropical, cerveza y maní... libre!!!

Sábado 12 de setiembre

22.00 Hs.

Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales

Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD

BME, MITRE 771 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

A ARMENIA CON LA U.G.A.B.

OPERADOR RESPONSABLE

OTOÑO DORADO '87 EN EREVAN

Turismo de alto nivel cultural, histórico,

artístico y espiritual

AL ESTILO DE PARECORDZAGAN

Salida: 8 de octubre

Coordinadores: MARTÍN KESKISKIAN y JUAN DIMIDJIAN

INFORMES:

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 772-2617

Suministro 552 119 piso 1041 Capital Federal

Tel. 394 0036 0420 0744 7520

Impreso en la imprenta "El Sol" de Buenos Aires

Conversaciones sobre la historia del pueblo armenio

POR EL PROFESOR RAFAEL ISHJANIAN
Traducido por Diana Dergarabetian

XXIII

Tras el reinado de Ara I

(Primera parte)

Luego del reinado de Ara I, su hijo, Sartur II, y su nieto Rusha I, realizaron grandes esfuerzos para preservar la unidad del Reino Armenio del Ararat, lograda por su predecesor.

Sartur II reinó desde el 764 hasta el 735 antes de Cristo. Durante su reinado, algunos reyes que habían sido sometidos por Menuá y Ara, se sublevaron. El rey armenio logró detener el levantamiento, tras lo cual los rebeldes debieron pagar tributo, como muestra de su obediencia.

Sartur II reunió sus fuerzas y rodeó la zona sublevada. Dirigiéndose hacia el oeste, llegó a Dzopk y hacia Melidea, ciudad del Asia Menor, que destruyó totalmente.

El rey de Melidea tenía la intención de separarse de

los reyes de Dzopk, para instaurar un poder unipersonal. Sartur desbarató los planes de estos reyes; los sometió, pero los perdonó. Tras esto, se dirigió a Sasún, donde puso en orden la situación creada por los reyes sublevados.

Durante su gestión, Sartur afianzó su poderío en Shirag, Apeghian, Shadiraván y en las zonas aledañas al lago Urmiá. Dirigiéndose hacia el norte, ocupó Golghis, a orillas del Mar Negro y sometió Aderbadagán.

Con sus fuerzas invasoras, Sartur II se dirigió al Mediterráneo. Llegó hasta los valles de los ríos Eufrates y Tigris; es decir, hasta los territorios más cercanos a Asiria. En una palabra, Sartur no sólo afianzó el poder militar y político logrado por su predecesor, Ara I, sino que lo

gró ampliar las fronteras de su reino.

En esa época, Asiria era gobernada por Teklatfalsar III, quien logró restituir el antiguo esplendor del imperio. Así fue que en el 743 antes de Cristo, el rey asirio reunió sus fuerzas y se enfrentó al rey armenio.

El ejército armenio, a pesar de que estaba conformado por fuerzas de algunos reinados aliados, no pudo vencer a los asirios. Los armenios fueron derrotados en la ciudad armenia de Gue-maj, pero el rey Sartur logró esperar. Al respecto, Teklatfalsar escribe: "Sartur escapó de noche para salvar su vida. Lo perseguí hasta el Eufrates, hasta los límites de su reino. Logré despojarlo de su carroza, del sello y del anillo real y obtuve un botín compuesto por caballos, mulas, muchos soldados y carros."

El rey asirio escribió también: "Llené todos los valles con sus cadáveres. Logré someter a 72.950 personas, con todas sus pertenencias."

Si bien, nos encontramos una vez más ante el estilo grandilocuente y exagerado de las inscripciones asirias, no hay duda de que tras los brillantes triunfos obtenidos por Aral contra los asirios, durante el reinado de su hijo, Sartur II, los armenios fueron vencidos.

(continuará)

¿Por qué callamos?

(continuación)

La cosa había llegado a tal punto que hasta nuestra memoria se redactaba.

También hoy día existen muchos redactores de este tipo que están ocupando lugares en las distintas editoriales. Cómo es posible que con ellos se realice la reconstrucción de la redacción-edición?

Pero seamos justos con los que no entienden, y digamos que la forma de trabajo de los entendidos y de los inteligentes es la misma que la de los que no entendidos y, por eso, los que entienden y los que no entienden, uno junto al otro han tenido una existencia armoniosa, llevando agua al molino de no se sabe quien.

De este modo, las cosas habían llegado a tal punto que hasta nuestra memoria era redactada, así como era redactada la historia; se desechaba aquello que recordara, voluntaria o involuntariamente, las inadmisibles manifestaciones, ya enraizadas en nuestras vidas, tornándolas aún más visibles.

Así es como nació la mitología dentro de la literatura. Es el único camino para huir de los dolores de cabeza. Como decía Baruir Sevag: "golpeando la cabeza contra la pared, no aguierearás la pared, sólo triturarás tu querida cabeza".

Un esclavo de su cargo que, a causa de éste, estaba

obligado a estar presente en las reuniones de escritores, pero que, según su propia confesión, les tenía tanta aversión que, de sólo pensar lo se le ponía la carne de gallina.

Ahora está presente en la reunión de turno, sube al estrado y les da clase, a Baruir Sevag y a los otros, sobre la manera de escribir correctamente. Uno de los presentes preguntó acerca de porqué no salió a la venta, después de editado, "La luz de la Iglesia", de Sevag. Era evidente que estaba arreglado de antemano con el orador. Este último no se confundió, no se ruborizó, tranquilamente dijo: "Todavía no lo he leído, no conozco el libro, lo leeré y luego dilucidaremos el problema". Nosotros nos miramos incrédulos, sabíamos que en un ejemplar del libro, sobre cada renglón, había un subrayado en rojo que le pertenecía. Mostraba el libro a algunos y trataba de que se pronunciaran en contra. Afortunadamente entre los escritores no había ninguno que asumiera un papel complaciente... Esa mentira evidente nos la tragamos en silencio; él sabía que sus manos estaban libres y las nuestras atadas. El, encerrado en las cuatro paredes de su oficina, levantaba el teléfono y pedía al Jefe de la editorial que para-

(continúa en pág. 5)

El por qué de las palabras.

Gas

El gas -que hoy escasea bastante- no tiene un nombre puesto al acaso sino que Van Helmont (siglo XVII) al descubrir este fluido pensó haber hallado una materia correspondiente al caos de los antiguos, y lo combinó con la palabra "blas" que él usaba para denominar el aire rfo. Y así, de caos y blas salió gas. Por su parte Rodolfo Oroz, de la Universidad de Chile, lo liga a la voz geist, que en alemán significa espíritu.

SURFING

SRL.

Telas de plush-jersey-pliqué-ribb-morley-toalla-etc.

Ropa interior Varielan
Ropa deportiva Cameron
Lavelle 2486 - Larrea 377

T.E.: 47-7390
Pueyrredon 358 (1032) Capital
T.E.: 47-1381

TEXTIL CENTER

DE GASE LUX S.R.L.

Fabricación y ventas de telas laminadas • Sedas
Dibujos y diseños propios • Pailletes • Sedas naturales
Gran variedad de lurex lisos y estampados

Lavelle 2437
T.E.: 982-9118

Alsina 1291. Capital
T.E.: 38-6596

Señor Empresario:

En el silencio y la penumbra, el enemigo trabaja contra nosotros. Piense y haga pensar. Difunda "Turquia Estado Genocida" de Pascual Ohanian. Reservas al: 795-7063.

FABRICA DE CINTURONES

JOSE ABDIAN

M. J. CAMPOS 3835/39

Valentin Alsina

T.E.: 208-0936

RECITAL

En adhesión al Mes de la Cultura Armenia el Coro "Gomidás" presentará su recital de canciones a realizarse el Viernes 23 de Octubre en el teatro Armenia
SE RUEGA NO SUPERPONER

Koulaksizian Hnos. S.A.

Fábrica de tejidos

Lima 3560. Caseros. T.E.: 750-4632/3501

H. Yrigoyen 1426
T.E.: 795-3836/8838
Florida
Vicente López

Alex Manoogian responde...

(viene de pág. 1)

durante este mismo período. Este hecho debe tener otra razón, no obstante viene a condenar las políticas del gobierno otomano que ha causado estas muertes en su propio ejército y población. Fuentes turcas, armenias y occidentales indican con demasiada claridad que las víctimas turcas de la guerra fueron soldados que murieron en servicio del estado o civiles que murieron como resultado del hambre y enfermedades.

Considerar hoy, como los apologistas del crimen del genocidio hacen para protegerse, que esta pérdida masiva es el resultado de conflictos entre dos sectores de la población civil, es un insulto para las víctimas del Genocidio, como bien lo saben muchos funcionarios y civiles turcos y otros no armenios que se opusieron a la política de exterminación del gobierno y salvaron con gran riesgo a algunos sobrevivientes armenios.

Estimado señor Secretario de Estado, usted es conoci-

do y admirado como uno de los estadistas que mejor articula la política exterior. Entonces, lejos de mi audacia le daré opiniones sobre el manejo de esa política exterior, pero no entiendo cómo podemos aceptar lo que podríamos llamar chantaje como base de nuestra política exterior. Turquía está usando su importancia estratégica con la Alianza del Oeste para justificar, olvidarse o explicar una tragedia de gigantescas proporciones y que tiene significación universal.

Autorizadamente, usted me indica que la historia está llena de ejemplos de naciones que causaron grandes daños a sus propios intereses. Yo puedo señalar que un área donde semejante enjuiciamiento puede ocurrir es cuando una gran nación parecida a la nuestra adopta la fundamentalmente anti-humanitaria y antidemocrática decisión de una política esencialmente militar, semejante a la solución turca de los problemas sociales y políticos en la Primera Guerra Mundial y después

de ella.

Los Estados Unidos no tienen que aceptar los alegatos del gobierno turco en el sentido de que el reconocimiento de una tragedia humana constituye un estímulo al terrorismo. Como nación que establece su identidad tomando las armas contra la opresión, los Estados Unidos debe en cambio insistir-mientras la historia de Turquía lo ha venido denegando por décadas desde la Primera Guerra Mundial- que la denegatoria del Genocidio es la causa antes que la consecuencia de una política de violencia. Una violencia que yo no acepto y que tampoco una sociedad civilizada puede perdonar. La carga de violencia recae bajo la responsabilidad de los perpetradores del propio Genocidio.

Los Estados Unidos pueden sostener la Ley Internacional si insisten en que Turquía cumpla con las previsiones de la Convención de las Naciones Unidas sobre la prevención y castigo del Genocidio, recientemente ratificadas por el Senado de los Estados Unidos.

Con esa acción, los Estados Unidos pueden considerar el problema en diferentes niveles: un nivel articulado por el Presidente Woodrow Wilson en la Conferencia de Paz de París y, después, en la firma del Tratado de Sevres de 1920.

En mi primera comunicación con usted, yo estuve forzado a aceptar la estratégica importancia de Turquía para los Estados Unidos. Pero yo pienso en la posibilidad de una alianza similar a la que signaron Stalin-Hitler en el tratado de 1939.

Su política vis-a-vis con el régimen militar de Turquía y su manifestación sobre ella en su carta del 10 de julio de 1987, no alivia mi perturbación.

Estoy perturbado como todo armenio que fue testigo de la matanza de su propio pueblo, y estoy perturbado como un americano que tiene muy alto concepto de los ideales democráticos de nuestros padres. Yo estoy muy orgulloso de ser un ciudadano de esta gran democracia que ha salvado a algunas naciones de la opresión de gobiernos autocráticos y totalitarios.

Yo he vivido en Turquía durante la Primera Guerra Mundial y tuve familiares vinculados con la acción de ese terrible período. Por eso no puedo aceptar ni considero conveniente la revisión del pasado por hombres de estado y estudiantes consumidos en negocios corrientes, particularmente cuando ellos están reinterpretando las experiencias que mi generación conoce de primera mano.

Yo aprecio a estos foros internacionales que dan siquiera mínimos pasos para dotar de dignidad a mi experiencia y a la experiencia de

mi pueblo. Por adoptar la Resolución Armenia el Parlamento Europeo ocupó un lugar de humanidad en el problema universal que más concierne e interesa a los armenios y, por eso, su estatal y político documento confirma aún una verdad histórica. Por ello, resulta desafortunado para las democracias de Occidente y la democracia en general que no-socialistas y no-comunistas no hayan participado ni en mínima parte en la imparcialidad demostrada hacia las víctimas a través del reconocimiento de un crimen. Al no participar en el debate o en la votación, algunos grupos pueden querer conciliar la integridad moral con su conveniencia política.

Dónde, en su concepto, señor Secretario, está el foro en donde los armenios pueden hacer escuchar sus quejas y pueden lograr una restitución por un crimen colonial?

Respetuosamente suyo.

Alex Manoogian

¿Por qué callamos?

(viene de pág. 4)

se tal o cual impresión, y el jefe obedientemente lo hacía, sin tener derecho siquiera de poder manifestar de quién era la orden. El esclavo de su cargo no rendía cuentas a nadie, estaba fuera de toda observación; sólo temía a los atentados ideológicos, los cuales en verdad no le daban tregua; indagaba en los libros ya editados para evitar "desviaciones" ideológicas y escribía, escribía, escribía...

El esclavo de su cargo era esclavo también de esos alentados y "dirigía" con el cerebro de ellos, sólo para que "algo no salga a la luz" y así no pierda su cargo.

Todo esto es lo que sucedió en ausencia de la libre publicación, cuando se vieron favorecidos los falsos y los mentirosos. Se encontraban en una situación feliz, y es por ello que hoy no es fácil desembarazarse de esa

felicidad, ya que por fuerza de costumbre continúan actuando como antes, por la misma fuerza de costumbre gritan más fuerte que todos: reconstrucción, libre publicación, llamar a las cosas por su nombre, desaparición de la mentira y la falsedad. Ellos se colocan como obstáculo entre la lucha por la vida y la muerte, en cosas imprescindibles como el agua y el aire, en la reputación, en la renovación, en caminos muy difíciles para el país.

(continuará)

Para las cuatro estaciones y todas las edades

Lanas "Hetiesia"

JOTOR SA

INVERSORA - FINANCIERA

La Empresa Líder del Mercado Inmobiliario

CENTRAL: Av. Callao 836
BELGRANO: Av. Cabildo 300
CABALLITO: Av. Rivadavia 4309
VICENTE LOPEZ: Av. Malpú 1601

T.E. 41-8671/6093/5312
T.E. 771-4695-773-2748
T.E. 981-4536/3288
T.E. 795-0934

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías
y tintorerías de hilados

Larrea 738

Cap. Fed.

Francia 275

San Martín (Pcia. de Bs. As.)

Dr.

Luis H. Vertanessian

Escribano

Tucumán 1455 7° F

T.E.: 45-2649

JUAN CARLOS EKMEKDJIAN

Wonder Travel s.r.l.
Empresa de Viajes y Turismo

LEGAJO 4058 RES. 241/84

Precios Especiales: ITMA '87

SARMIENTO 1469 10° D
1042 Buenos Aires, Argentina
Tel. 49-6308 Tlx. 23866 Wonder Ar

Partido Armenagán

El partido después del
gran acontecimiento

VACHE GHAZARIAN
Traducido por Dicran Kahvedjian

Después de la heroica autodefensa de 1896, el Partido Armenagán deja de tener en Vaspuragán y Aterpatagán, el peso que tenía antes del 96, aún conservando su atracción entre el pueblo (1).

El tashnagsutiun se convierte en la fuerza predominante tanto en las regiones de Vaspuragán como en las de Aterpatagán. La excepción, sin embargo, la constituye Van.

Este síntoma se transforma en el motivo para que, posteriormente, una serie de autores declaren, en forma infundada, que, después del 96 los armenagánistas se fusionan con el tashnagsutiun y dejan de existir.

Mientras que, como veremos, la realidad es otra.

Los años que suceden al Gran Acontecimiento representan una etapa de recuperación para los tres partidos. Recuperación que, sin embargo, avanza muy lentamente, no solo como consecuencia de la pérdida de las principales fuerzas revolucionarias, sino también porque el pueblo se había vuelto excesivamente reservado y cauteloso, como consecuencia de las bárbaras medidas turcas que siguieron al Acontecimiento.

Era necesario destruir, con un paciente trabajo, el hermetismo psicológico que había surgido dentro del pueblo y despertar nuevamente en él la confianza a la labor revolucionaria.

Las personalidades del

Partido Armenagán, encabezadas por el inspector de todas las escuelas parroquiales de Van, Yeghishé Kondakdjian, encaran en primer término esa labor, en consecuencia, brindan una mayor dedicación a la educación en las escuelas que se hallan bajo su jurisdicción, que la que dispensan al transporte de armas desde Salmasta a Van.

En breve tiempo se forman 23 grupos (2) con los armenagán sobrevivientes y jóvenes casi adolescentes, pero el resultado aún está lejos de ser satisfactorio. (3).

La presencia de Armenag Egarian, que después de llegar apresuradamente a Salmasta desde Etchmiadzín donde había ido junto a Krikor Beozikian para entrevistarse con Jrimian Hairik, con la inquietud de detener la expedición a Janasor, y ante la obstinación del tashnagsutiun, se trasladó a Van al frente de un grupo de 40 hombres, para proteger a los armenios de Van de cualquier eventual peligro que pudiera surgir como consecuencia de la expedición de Janasor.

Después de la muerte de Kondakdjian (1898), Krikor Adjemian asume la conducción del Partido, y durante su mandato, las tareas educacionales, organizativas y, en menor grado, las militares, continúan como antes.

Los establecimientos educacionales de Van son administrados por directores y

maestros armenagán.

El cargo de inspector del más importante de ellos, el Colegio de los seminaristas de Varaka, se confía por resolución del Partido, en 1905, a Ardag Tarpinian.

Después de la llegada a Van de Sebuhan en 1906 (Yervant Keoseian), oriundo de Arabkir, en las filas del partido reina gran animación.

Sebuh multiplica los grupos armenagánistas, funda la Unión de Jóvenes Armenagánistas, - que es dotada de un vocero, "La Chispa", mimeografiado, redactado por Vartan Babikian, - y da impulso al ideal de autodefensa.

De acuerdo con un documento que se halla en el Archivo Central del Partido Demócrata Liberal y que está señalado con la firma de Sebuhan, solamente la primera zona del partido (Van) con sus cinco comunidades (cuatro urbanas y una rural), en el primer semestre de 1906 estaba compuesta por 846 miembros (4).

Sin embargo la actividad de Sebuhan, es breve, ya que en enero de 1908 cae asesinado por las balas de los policías turcos.

Después de un corto tiempo el armenagánismo da origen al Ramgavarutiun (Partido Demócrata Liberal).

(1) - A. Egarian, obra citada, págs. 127 y 135. Aquí es necesario señalar que la actividad partidaria en Aterpatagán, se habla visto perjudicada sobre todo, como consecuencia de la expedición de Janasor (A. Tarpinian, obra citada, págs. 100).

(2) - A. Der Mekerdichian, "Recuerdos del pasado de Van", diario "Baikar", 24 de julio de 1959.

(3) - Según A. Tarpinian, hasta 1901 el armenagánismo aún no había podido reorganizarse en forma satisfactoria, pero el tashnagsutiun tampoco (A. Tarpinian, obra citada, págs. 106).

(4) - Las personalidades tashnag, en sus memorias han subestimado la fuerza de los armenagán, por lo general sin reflexionar que un partido debilitado y fusionado, no podía mantener bajo su equilibrio una red urbana de establecimientos educacionales.

Cuando los armenagán tenían en Van por lo menos 23 grupos (115-345 miembros), el tashnagsutiun tenía 15-20 grupos ó 100-150 miembros ("Aram", págs. 307-308). Y cuando en Van y una aldea cercana tenían 846 miembros, en 1905-1906 Rupén escribía comentando: "el armenagánismo, al fusionarse ese año con el tashnagsutiun, casi muere en su lugar de origen" (Rupén, obra citada, págs. 169).

El Patriarca Shnork Kalusdian encabezó una peregrinación a Cesaria

Peregrinos armenios de Estambul, presididos por el Patriarca Shnork Kalusdian y acompañados por eclesiásticos, llegaron en peregrinación hasta Cesarea, en cuya Iglesia San Gregorio el Srpazan ofició una Misa y tuvo a su cargo la predicación. Luego de ello se dirigió a Konia, lugar donde también ofició Misa, esta vez en una iglesia católica, para las dos o tres familias armenias que aún viven allí.

Según el periódico "Milliet", el Patriarca se propuso visitar el Convento de Zinyirderé, propósito que no le fue permitido realizar con la excusa de que se encontraba dentro de la zona militar. Esta negativa produjo gran dolor al Patriarca, pues ese era precisamente el lugar donde había nacido, crecido y estudiado. "Este dolor no lo olvidaré hasta el fin de mis días", manifiesta el

diario turco que expresó el Patriarca Shnork.

Luego, en su sermón del 4 de julio, el Patriarca saludó a los peregrinos y señaló como felices creyentes que habían llegado en peregrinación hasta esa Iglesia, si bien gloriosa pero al mismo tiempo lejana, solitaria, en ruinas y de luto. "Una cosa es cierta -dijo- los edificios de nuestras Iglesias, aunque sean bellos son, finalmente, construcciones de piedra. Pero una vez que son consagrados y que se ofrecen a la gloria de Dios o al nombre de algún santo, una vez que se llenan de un pueblo creyente, cobran vida y se identifican con ese pueblo. Uno (el edificio) como el cuerpo y otra (la gente) como el alma y la vida. Y esto es lo que ocurre en este momento del culto."

(continúa en pág. 16)

Reunión del Comité Argentino-Armenio de la U.C.R.

El jueves 27, en el Wilton Palace Hotel, se realizó la reunión con que el Comité Argentino-Armenio de la U.C.R. adhirió a las candidaturas de los doctores Jesús Rodríguez y Horacio Calzón Flores, oportunidad en que ofrecieron a los citados el apoyo de un sector de la Colectividad Armenia identificado con los postulados de la Unión Cívica Radical.

Este acto congregó a autoridades nacionales, provinciales y municipales, así como a miembros de instituciones de la colectividad y a

un público numeroso, y en ella se reiteró el consenso de los Armenios de apoyar el mantenimiento de las Instituciones Democráticas como único y exclusivo sistema de vida.

Reconocidos a esta adhesión, los doctores Rodríguez y Calzón Flores expresaron su propósito de colaborar, dentro de sus posibilidades, al fortalecimiento de la colectividad armenia en la Argentina, a la que elogiaron por su inserción en el quehacer argentino y por la importante labor que desarrollan en sus distintos sectores.

NOCHE DORADA

87'

CENA DANZANTE EN "SHERATON"

RESERVE SU TICKET

U. G. A. B.

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

Del Exterior

El Gobernador de California fue agasajado por el señor Alex Manoogian

En ocasión de la visita recientemente realizada a la ciudad de Michigan por el Gobernador de California, señor George Deukmedjian, el señor Alex Manoogian mantuvo una entrevista con el mismo, oportunidad en que lo invitó a ser su huésped en Detroit.

Para recibir a tan ilustre visitante y a su esposa se constituyó una comisión de recepción, integrada por representantes de las 4 filiales de la U.G.A.B. en Detroit, así como por miembros de la Iglesia de San Bautista, siendo ellos el R.P. Paren Avedikian y los señores Alex Manoogian, Vera y Jack Kazandjian, Alice y Harry Terzian, Arthur Apkarian, Nancy Muradian, Alice y Jane Semizian, Yervant Azadian, Krikor Oknaian, Debbie Ohanian y Lori Kazandjian, Marian Zamanifian, Helen Armoodlian, Antranik Chelebian, Paul Kulthandjian, Mihran Kupehlian, Herman Misirlian, Nadjia y Hovsep Saraf, Jagan Tizizian y Arshavir Yeghizian.

El miércoles 28 de julio el señor Alex Manoogian envió a Trevers City su avión particular para embarcar y trasladar hasta Detroit al señor Gobernador y a su señora esposa, quienes fueron recibidos en el aeropuerto local por el señor Alex Manoogian y señora, el Rev. Padre Paren Avedikian, y miembros de la Comisión de Recepción. Luego de ello, a las 7 de la tarde, los visitantes tu-

vieron un encuentro con personalidades de la ciudad en el Salón Biblioteca de la Iglesia San Bautista. Posteriormente se sirvió una Cena cuyo locutor oficial fue Richard Manoogian, hijo del Presidente Vitalicio de la U.G.A.B..

A los postres habló el señor Alex Manoogian, quien se refirió a la personalidad del agasajado y puso de relieve la obra que el mismo está realizando en el estado de California, logrando mejoras económicas, disminución de la delincuencia, acrecentamiento de la educación y otros muchos beneficios para sus habitantes. Asimismo, manifestó el señor Manoogian que la personalidad de Deukmedjian inspiró a la juventud armenio-norteamericana el orgullo por su origen, así como a toda la armenidad la voluntad de una vida digna.

En esta visita, que el señor Manoogian calificó como un "encuentro histórico", manifestó el orador que el señor Deukmedjian siempre expresó su simpatía por Parekordzagán, y terminó designándolo como socio honorario de la Institución.

Antes de concluir su visita, el Gobernador y su esposa visitaron el centro industrial "Masco" que preside el hijo del señor Manoogian, Richard Manoogian, manteniendo luego una larga entrevista con el Presidente Vitalicio de la U.G.A.B..

A. Chelebian

Córdoba

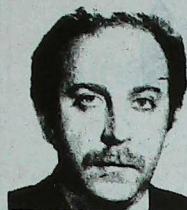
Inauguración de la sede social

Finalizadas las obras de construcción de la Sede Social de esta filial, ya la misma con sus campos deportivos y salones comerciales está en condiciones de ser inaugurada.

Esta inauguración se realizará el viernes 11 de septiembre, a las 21 horas, con

la presencia del Secretario General de U.G.A.B. Central, señor Berdj Setrakian, y están invitados a ella los directivos de todas las entidades armenias.

Oportunamente informaremos respecto a este acto inaugural.

Dr. Jorge Luis Balassanian, Cardiólogo de Unidad de Cuidados Intensivos Coronarios

Infarto de miocardio Factores de riesgo y posibilidades de prevenir el infarto

(2ª parte)

D) Dislipidemias: El colesterol y los triglicéridos son dos de los componentes de las grasas (lípidos) que circulan en la sangre. La importancia de sus determinaciones periódicas después de los 30 años, radica que cifras elevadas de ellos del 20 % por encima de lo normal (dislipidemias) constituye un alto factor de riesgo en el proceso de la arterioesclerosis. Las estadísticas revelan la existencia de una estricta relación entre las dislipidemias y la enfermedad coronaria. Es frecuente que se encuentren cifras altas de colesterol y triglicéridos, en la sangre de los pacientes con angina de pecho y en el infarto de miocardio, y viceversa, la incidencia de la enfermedad coronaria es tanto menor cuanto más bajo ha estado mantenido el tenor sanguíneo de ellos. La mayor parte de las grasas (lípidos), entre ellos el colesterol y los triglicéridos, circulan en la sangre unidos a determinadas proteínas, constituyendo así las lipoproteínas. Existen varios tipos de lipoproteínas (grupo I-II-III-IV); de éstas las que más nos interesan son las que transportan la mayor parte del colesterol total de la sangre (grupo II o betalipoproteínas) y los triglicéridos (grupo UV). Ambos constituyen las lipoproteínas de baja densidad o LDL (low density lipoprotein) que son las fracciones que más producen arterioesclerosis coronaria, divulgándose a nivel popular como "colesterol malo" a diferencia de las de alta densidad o HDL (high density lipoprotein) como "colesterol bueno". De ahí que es conveniente en los análisis no sólo determinar el colesterol total sino el nivel de los distintos tipos de lipoproteínas. Es posible que conociendo el perfil lipídico del sujeto, el médico pueda establecer un

tratamiento eficaz.

Existe la hipercolesterolemia hereditaria y la adquirida por alimentación hipergasa con mal metabolismo de los lípidos a nivel del hígado. Está comprobada la alta frecuencia a la hipercolesterolemia que ellos padecían, con el consiguiente riesgo de desarrollar enfermedad coronaria a temprana edad.

El recurso esencial en cualquier tipo de pacientes con colesterol y triglicéridos elevados, es la dieta. La experiencia basada en amplias estadísticas en poblaciones de distintos países, muestra claramente que la reducción de alimentos que contienen mucho colesterol

y grasas saturadas (manteca, cremas, chacinados, carne de cerdo, huevos, etc.), la corrección de la sobrealimentación, moderación en el consumo de azúcares y alcohol contribuyen a disminuir la hipercolesterolemia moderada. En casos en que la dieta instituida durante 1 mes no produjo los resultados esperados o la cifra de colesterol supere los 300 mg, a la dieta indicada debe agregarse tratamiento con medicamentos a dosis adecuadas (clofibrato, procetofeno, etc). Esta combinación en la mayoría de los casos, resulta eficaz para normalizar las cifras de colesterol y triglicéridos.

(continúa)

Exposición de Toros Gurlekian

Del 1º al 14 de setiembre, se exponen en la Casa de la Provincia de Buenos Aires, Callao 237, Capital, 34 óleos del pintor Toros Gurlekian. Divididas en tres temas principales, las obras se agrupan en Serie Génesis, las 15

primeras; Serie Genocidio, las 8 siguientes, y expresiones varias las 11 últimas. La muestra, que está auspiciada por la Fundación Ituzaingó, fue presentada con la autorizada palabra de Felipe Kuyumdjian.

=-PROFESIONALES=-

MEDICOS

Dr. Sarkis Balassanian
Jefe División Cardiología
Hosp. J. Pirovano
(Electrocardiograma Ergometría - Holter - Ecocardiografía)
Callao 531 - 1º C. T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian
Médico Unidad Coronaria
Hosp. J. Pirovano
Urgencias: T.E. 701-6137

Dr. Teodoro Yacoubian
Cirugía Plástica • Estética y Reparadora
Jefe de Trabajos Prácticos de Cirugía de la Univ. del Salvador
Esmeralda 977 7º 15 - Cap. - T.E.: 312-4508 - Part. 77-9003

DANIEL E. BALASSANIAN
Traumatología y Ortopedia - Artrosis - Artritis - Reumatismo
Cons. Callao 531 - 1º C
T.E.: 40-7589
URGENCIAS
T.E.: 784-0701

Dr. Nicolás HERMES
CIRUGIA GENERAL
Ex-jefe Area Quirúrgica del
Hospital Fernández

Dr. Ricardo Luis HERMES
ENDOCRINOLOGIA
Dra. Marcela Castelli de HERMES
PSIQUIATRIA

Formación 854 3º B - Solicitar turno al 783-0711

DENTISTAS

Dr. Pedro Balassanian
Lun. miér. vier. de 15,30 a 20,00
TARJETA "VISA"
Corrientes 2221 2º "C"
T.E.: 47-1443

Dr. Daniel Vaneskeheian
Odontólogo
Lun. y miér. 17,00 a 20,00 hs
Virrey Loreto 2446 3º B
T.E.: 782-3976 / 35-6530

ESCRIBANOS

Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Florida 716 2º K
T.E. 392-2768/3065
Lun. a Vier. de 10:00 a 18:00

Gregorio Hairabedian
Escribano
Av. Roque S. Peña 570
Piso 3º - T.E.: 33-5761

WARNES 999. CAPITAL
Esq. Av. Juan B. Justo
T.E.: 855-0562

Accesorios para el automotor
Venta y colocación en el acto
Audio - faros - bocinas - aire acondicionado

cristales tonalizados - techos panorámicos - polarizado de cristales -
84bados: abierto hasta las 13.00

Té en una exótica yurtta

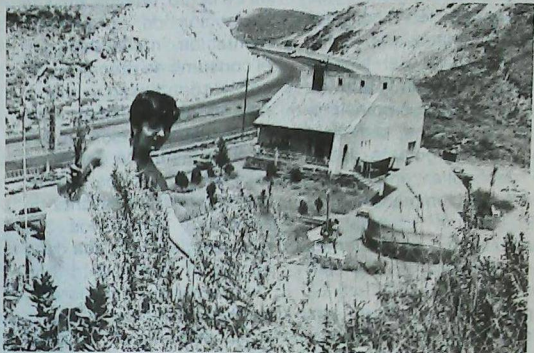
Junto a la autopista de Ereván (Lago Sevan), se ha levantado una moderna Casa de Té, donde se prepara esa

infusión para satisfacer todos los gustos.

En una casa muy acogedora, de arquitectura origi-

nal, no sólo se sirven té de diferentes tipos, sino que estos podrán acompañarse con delicadas confituras preparadas al momento, así como con jugos y refrescos nacionales armenios, hechos con plantas medicinales, que además de su exquisito aroma, poseen propiedades medicas.

Pero lo insólito resulta que junto a esta Casa del Té se han levantado dos exóticas yurttas (tiendas de campaña de los nómadas de Asia Central y de Siberia), que, agradablemente decoradas, ofrecen cálida acogida a quienes quieran saborear su té en un ambiente de singular originalidad.

Vista panorámica de la Casa del Té, con sus yurttas anexas.

Durante 95 años Gabriel Guyurdhian fue el pintor de Armenia

En Ereván, a los 95 años de edad se extinguió la vida del famoso pintor armenio Gabriel Guyurdhian.

Principal creador de la Unión de Pintores de Armenia, Guyurdhian fue maestro de varias generaciones de artistas plásticos y fue, tam-

bién, quien reflejó en sus cuadros la vida de la República en distintas etapas de su desarrollo.

Estudiante de pintura en Penza, fueron sus maestros los pintores de la Sociedad de los Ambulantes, y él mismo organizó el Primer Taller Ambulante en el que trabaja-

ron sus colegas de todo el país. Durante muchos años encabezó la Unión de Pintores de Armenia, y tuvo a su cargo la cátedra de Pintura en el Instituto de Arte Escénico y Bellas Artes. Quedan para la posteridad los más de mil cuadros pintados por Guyurdhian.

El viejo arte de la alfarería

Hace 300 años, en el Valle del Ararat, gozaban de justa fama los alfareros antecesores de Voskan Petrosian. Hoy, él, a los 85 años de edad, rescata esa antigua fama, y lo demuestra en la brillante exposición recientemente realizada en el pobla-

do armenio de Shahumian, donde recientemente expuso toda la belleza de sus obras de alfarería realizadas a lo largo de setenta años de trabajo.

Pese a su edad, Petrosian es un artesano joven, y lo manifiesta a través de sus

movimientos rápidos y seguros en el moldeado de sus piezas de alfarería, que han merecido diplomas que reconocen su calidad y belleza. Para que su arte no se pierda, Voskan Petrosian tiene numerosos discípulos, sobresaliendo entre los mejores sus propios nietos.

Panel sobre el "Tratado de Sevres"

Organizado por la filial "Kristapor" de la FRA y la filial "A. Shirakian" de la Unión Juventud Armenia de la FRA, se llevó a cabo el 27 del corriente, en el Auditorio Armenia, la Mesa Redonda convocada para conmemorar el Tratado de Sevres.

Abrió el acto el Dr. Pascual Ohanian, quien tuvo duros conceptos para las potencias que reglan el mundo en la década del 20, manifestando que el fracaso del Tratado de Sevres se debió principalmente a la "perfidia" política de las potencias de entonces, particularmente de Inglaterra, que pretendían que Armenia se constituyera en "estado tapón" entre la Rusia Soviética y el resto del mundo. Asimismo, exhortó a tener cuidado con los Tratados que promueven los grandes potencias, porque no cumplen o no quieren cumplir los pactos que suscriben.

Por su parte el Licenciado Adolfo Koutoudjian manifestó que el Estado que se creaba con motivo del Tratado de Sevres era viable geopolíticamente hablando, por cuanto Armenia lograba salida al mar y cierta coherencia

pital de Armenia, Echmiadzin y Monte Ararat.

También dijo que si bien el Tratado no fue válido desde el punto de vista del Derecho Internacional, por cuanto no fue ratificado por el Parlamento Turco, aunque sí por un gobierno turco, sí era válido histórica y políticamente, dado que Turquía y grupos políticos reconocieron la existencia de una nación, un estado y derechos para sus habitantes.

Terminó diciendo el Licenciado Koutoudjian: "Está en nosotros los armenios el saber utilizar políticamente un antecedente como es el Tratado de Sevres".

El Profesor Samo Sarkisian reafirmó la indudable pertenencia a Armenia de las provincias de Kars y Ardahan, y que el Tratado de Sevres lo reconoce explícitamente en beneficio de los derechos armenios.

En cuanto al Profesor Bedrós Hadjian recalco la importancia que tiene el Tratado de Sevres, por cuanto otorga existencia legal a la reunificación de Armenia Oriental y Occidental, constituyéndola en República libre e independiente, con lo que quedan absolutamente vi-

Integrantes del panel: Dr. Pascual Ohanian, Lic. Adolfo Koutoudjian, Prof. Samo Sarkisian, Kevork Karamanukian (moderador), Prof. Bedrós Hadjian, Esteban Arslanian y Abo Hadjian.

territorial que comprendía el núcleo geohistórico esencial de Armenia representado por el cuadrilátero Echmiadzin, Ardahan, Sevan y Van, donde se incluían la Ca-

gentes los derechos del pueblo armenio.

Por la juventud del FRA intervino el señor Esteban Arslanian, quien señaló la importancia que está tomando en los últimos años el reconocimiento del Genocidio y los derechos armenios en los foros internacionales, poniendo de manifiesto el compromiso que debe adoptar la juventud en la defensa de dichos derechos.

Terminó el acto con el cárido y prolongado aplauso que la numerosa concurrencia tributó a los panelistas participantes de esta Mesa Redonda.

DIVORCIO VINCULAR

Dr. Eduardo Dante Asilian

Lunes - Miércoles - Viernes 18 a 20 hs.

Montevideo 536, 4º Piso "B"

Cap. Fed.

T.E.: 40-4378

CONTEMPORAN
Alfombras Atlántida

CORDOBA 4475
CAPITAL FEDERAL

T.E. 773-2784
774-2977

anushik

Moda Infantil-Juvenil
Nueva Colección "Damas"
Joggings • Buzos • Vestidos

de Kaloghlian Hnos.

Cucha Cucha 1770
(1416) Capital
T.E.: 58-6811

-PROFESIONALES-

MEDICOS

Dr. Roberto Djebalian
Especialista en Cardiología
M.P. 5040 - 9 de Julio 573
CORDOBA

CONTABILIDAD IMPOSITIVA

Dr. Ricardo Delanian
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.
Entre Ríos 263 1º 4
T.E.: 3-1141 - CORDOBA

ABOGADOS

Dr. Juan Carlos Merdinian
Abogado
Rondeau 578 T.E.: 051 45215
CORDOBA

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ՎԵՐՍԿԱՍԱԾ Է ԳՈՐԾԻՄԱՐԻՆԸ

ՅՈՒՍԿԱՆ ԹՈՒՄԱԿԱՆՆԵՐՈՒՆ

ՄԵԿԱՍԱԾ ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Սփորթի ՄԷջ Տկարացնել Հայց. Եկեղեցին եւ Զայն Իր Ժիրաններուն ՄԷջ Առնելով՝ Ապահովել Իր Գոյատեւման Սնունդը

Բ.

Քանի որ Դաշնակցական Մամուլին մէջ անցնող տարուան ընթացքին ծայր առած ու մինչեւ մեր ափերը հասած Սաչակրուրեան առարկան ու պատահաւր Մայր Երանի՝ Հայց. Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին կանոնագրութեամբ մը օծուելու ազնիւ աշխատանքին է, եւ նպատակը՝ լայն խոչընդոտելու կամ վիժեցնելու փորձն է, անհրաժեշտ կը նկատենք ներկայացնել նիւթը ամփոփ կերպով:

Մեր առաջին խմբագրականով յայտնած էինք ու հաստատած այն անհատատալի ու անբնական փաստը, որ Հայց. Եկեղեցին ներկայիս իր կանոնագրութիւնը չունի: Այս իրողութեան մէջ անկի գարմանալին այն է, որ միշտ չէ որ այդպէս եղած է, այլ այս պարագան վերջին դարերու դժուարութիւններու հետեւանքն է: Այժմու կացութիւնը արդիւնքն է հայ ժողովուրդի եւ Եկեղեցւոյ պատմական հոյովոյթին՝ իսկ սկզբնական շրջանին, ան ունեցած է ա՛նց ժամանակներու ոգին համապատասխանող իր կանոններու գիրքը:

Ժամանակի ընթացքին իրարայայտող վայրագ նուաճումներն ու բռնութիւնները կազմալուծեցին ու անշարժացնել հայ ժողովուրդի Հայրենիքն ու կեանքը: Վերացաւ պետականութիւնը ու բայ-բայուցան ընկերային հաստատութիւնները: Հին դարերուն արձանագրած բաղաձայն, տնտեսական, մշակութային վիճելն ու փառէք բռնաւորներուն կրօնական տակ խամրեցան ու նստանցան: Հայրենիքի մէջ ազատութիւնը կորսնցուցած ու նուաստացումներու ենթարկուած հայը ձեռք առաւ պանդխտութեան ցուպը ու աշխարհով մէկ ցրուեցաւ: Խորապէս խաթարուեցան հայուն ինքնութիւնն ու նկարագիրը:

Այս երկարատեւ չէր կրնար խուսափի լուսն Հայոց Եկեղեցին: Հակառակ անոր, որ նկարագրուած մթնոլորտին մէջ ան համեմատաբար կցաւ պահել իր հաւատարակչութիւնը, սակայն չկրցաւ պէտք եղածին պէս ապահովել իր բնական գարգացումն ու յառաջընթացը, որովհետեւ իր գաւաղին համար գոհաբերուող մօր մը պէս եւ ինքնագոհաբերուն հերոսական մղումով մը ինքզինքն տրամադրեց որպէս լեցուն, ապաստարան եւ հեկարար զրկուած հայութեան համար: Հայոց Եկեղեցին իր կարեւորութիւններն ու միջոցները ամբողջութեամբ ի սպաս դրաւ հայրենեան ցրուած բեկորներու նկարագրի պահպանման, հաւաքումն ու ամփոփումն նպատակին՝ մէկդի դնելով իր սեփական կազմակերպումն ու գարգացումը:

Միևնուրեք այլ եկեղեցիներու պէս, Հայց. Եկեղեցին այլ իր սկզբնաւորութեան շրջանին ունէր իր յատկ կառոյցը, ներդաշնակ կեանքով ու գործունէութեամբ:

Միևնուրեք 10-րդ դարը, Հայց. Եկեղեցին իր պատմութեան մէջ արձանագրած է Աստուածաբանական վարդապետական, հոգեւոր եւ քաղաքատական կեանքի, կանոնագրական ու կարգապահական փառաւոր յաջողութիւններ: Անցնալի մեր մատենագրական յուշակոթողներու շարքին կը դասուի կրօն-եկեղեցական օրէնքներու հաւաքածոյ մը, որ կանոնագիրք անունը կը կրէ: Անով

(Շարք էջ 18)

ՅԵՐԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԶՄԱՆ ՀԱՐՑԻ ԱՌՆՁՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԻԱՐ ԱԼԵԿ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿԸ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ՊԵՏ. ՔԱՐՏՈՂԱՐԺՈՐԸ ԸՈՒՄԻՏԻՆ

Օգոստոս 4, 1987

Պատուարժան ժորժ Փ. Շուլց, Պետական Բարոյագր Ուսանողներ, Տի. Մի.

Յարգելի Պր. Շուլց,

Յուլիս 2, 1987-ին, Ձեր Տիւրքիստանային յայտնութեան ընթացքին պատիւն ունեցայ Ձեզի հետ անձամբ ծանօթանալու եւ նամակ մը յանձնելու Հայական Յղատապանութեան ճանաչման մասին: Այս հարցը կը յուշէ Հայկական ծագում ունեցող բոլոր ամերիկացիները եւ այն բոլոր քաղաքացիները որոնք կը սիրեն կանգնել ու արդարութիւնը:

Այս ողբակոչումին ճանաչման կարգը ամբողջ գիտական կեանքին մէջ մղած էր մեզ: Եւ ինչպէս ձեր հարցին մէջ եւ Ձեզի եւ մեր կառավարութեան խնդրած էր որ ճշմարտութիւնը պատշաճ էր եւ կարգաւորութիւնը ցուցաբերէր Բոնիթիէի կողմէ որդեգրուէր: Եւ Հայկական Յղատապանութեան զոհերու պէտքերն ու բոլորմանքը: Տարբեր կապակցութեամբ:

Ես իրապէս չտարժայ եմ որ ժամանակ տրամադրեցիք նամակիս պատասխանելու: Սակայն, պէտք է խոստովանել իմ Ձեր պատասխանը դուրս չառնելը: Արդարեւ, Ձեր նամակը պատճառ գործած է իմ խոր խոր մտազոյթման: Բաւանքին նկատմամբ մեր պետութեան որդեգրած ժրտական դիրքի պարզապէսութիւնը տակաւին խաղաղութեան է կառավարութեան ուղղման քաղաքականութեան ակամայ մտանցումներն եւ կապակցութիւնը արժէք ունեցող քաղաքական նկատմաններու վերայ: Պատմական անհրաժեշտ իրականութեանց վերաբերեալ փաստերու խնդիրներուն կը հանդիսանան անխնայ քաղաքականութեան մը արդիւնք:

Թույլ տուէք որ այս պատասխան-նամակը սկսիմ անձնական հաստատումով մը: Զափուստ կեանքին տնտեսութեան ընթացքին միշտ տարբերական զգացում մը ունեցած եմ, ամէն անգամ որ փաստաթուղթեր կարդացած եմ պաշտօնական իմ անհատական տարբեր աղբիւրներէ, որոնք կ'արտայայտէին, պատմական մակարդակով, այն, ինչ անձամբ տեսած կամ լսած էի մանկութեանս շրջանին: Նրա կողմէ ունիմ ամբողջ ժողովուրդի մը զանգուածային հետեւողական եւ անխորհրդանշան ընդունումը՝ բոլոր միմեանց որ կ'ենթադրեցին որ միմեանց որ կառավարութեան մը կողմէ, որ իր ծրագրութեան քաղաքականութիւնը կիրառուէր: Այնպէս որ իմ կարծիքով

Քիւններ վերադարձներէ եւ օտարահապտակներէ տարակույս չեն թողուր որ այս մահաբեր քաղաքականութիւնը ի գործէ կը Օսմանեան կայսրութեան բոլոր մասերուն եւ ոչ միայն պատերազմական դժուարութիւններէ:

Հարցը հազիւ թէ պատմական փաստերուն վերաբերի: Ի միջի այլոց, մեր գիտական Հինգի Մոլիֆիթսուի եւ Օսմանեան կայսրութեան ամերիկացի հիւպատոսներու արձանագրութիւնները պահպանուած են Պետական Բարոյագրութեան գիտատնային մէջ: Օսմանեան իրականութեան փաստաթուղթեր որոնք Առաջին Աշխարհամարտին ետք արձանագրելի գործած եւ տակաւին գոյութիւն ունին: Եւ Գերմանիոյ արտաքին գործոց եւ պատերազմական նախարարութեանց գիտատնային (պետութիւն մը որ պատերազմի դաշնակից էր Օսմանեան իմպերիոյն), այս բոլոր փաստերը առաքելական գիտողութիւն մը որով կապած չեն թողուր թէ երկուքին կանխառնածութեան եւ հետեւողական երկեւորագործութիւն մըն էր, կառավարութեան մը կողմէ իրադրութեան իր իսկ բռնաշուկան մէջ հաստատելու միայն:

Աւելի քան երեք տարի տեւող ուղեւորման ընթացքը ի վերջոյ կուրծեց Յղատապանութիւնը: Ինչի մէջ տիրութիւնն եւ վերջում իր պատճառէն այն որ այս նույն երեւոյթները Ձեր նամակին մէջ վերաբերուած է ճշմարտութեան քաղաքականութեանց գաղափարական տեսանկյուններու: Կապած չկայ որ մեծ թիւով թուրքերը եւ մահացան այս նույն շրջանին: Սակայն, այդ փաստը պատճառ մը եւս պէտք էր հանդիսանար գաղափարաբանութեան Օսմանեան կառավարութեան քաղաքականութիւնը որ պատճառ հանդիսացաւ իր իսկ բանական եւ բնականութեան մէջ պատճառ մահերուն: Թրքական, Հայկական եւ արեւմտեան աղբիւրները յատկապէս իր վկային թէ պատերազմի թուրք գոհները կամ գիտնորներն էին որոնք միտան պետական ծառայութեան մէջ կամ քաղաքացիներ էին որոնք մեռան սովի եւ հիւանդութիւններու հետեւանքով:

Ենթադրեալ այսօր, ինչպէս ցեղասպանութեան ոգիւրի շառագույնները յանցանքը քաղաքական համար կը շահանք թէ հակապաշտ կորուստները հետեւած էին երկու ազգաբնակչութեանց միջեւ ընդհարումներու, կը նշանակէ անպատշաճ իշխանութիւնը ցեղասպանութեան զոհերուն, ինչպէս նաեւ քաղաքականութեան պատշաճութեան թուրք պաշտօնեաներու քաղաքացիներու եւ այլ ոչ-

հայ բնակիչներու, որոնք զէմ էին կառավարութեան բռնադիմադրութեան քաղաքականութեան: ամենի յաճախ իրենց կեանքին իսկ փառաբանով փրկուցնելու չառ մը հայեր:

Մեծապարզ Պր. Պետական Բարոյագր, դուք ճանչցուած ու հիացումի արժանացած պետական գործիչ մըն էք որ զիսկ իմաստուն կերպով ծրագրել արտաքին քաղաքականութիւնը: Հետեւաբար, ես ամենեւին յանդիմանութիւն չունիմ Ձեզի խորհրդի տալու արտաքին քաղաքականութեան մասին: Բայց չեմ հասկնար թէ ինչպէ՞ս պատշաճ էր ինչպէս ընդունել որպէս հիմք մեր արտաքին քաղաքականութեան: Թուրքիան իր ազգաբնակչական կարեւորութիւնը կը սակարկէ արեւմտաեւրոպական պետութեանց հետ որպէսզի արդարացնէ, նսեմացնէ կամ այլապէս քաղաքական հակադրական ոգեբերութիւն մը, եղելութիւն մը համամարդկային նշանակութիւն ունի:

Դուք շատ տեղի մատնանշած էք որ պատմութիւնը լի է օրինակներ այն ազգերուն որոնք փնտած են իրենց սեփական շահերուն: Այսպիսի սխալ դատողութիւն մը կրնայ պատճառի երբ մեր երկրին նման ձեռ երկրի մը կ'որոշեցէր ազգամայր քաղաքականութեան մը խորագրէ հակամարդկային եւ հակաամբարձարական հիմքով, ինչպիսին է Թուրքիոյ լուծումը ընկերային եւ քաղաքական ինքնորոշում, Ա. Աշխարհամարտին եւ անկէ ի վեր:

Ամերիկան պէտք չունի ընդունելու թրքական կառավարութեան ենթագործութիւնը թէ մարդկային ոգեբերութեան մը ճանաչումը կը խրախուսէ անարդիւնութիւնը: Որպէս երկիր որ ծնունդ առաւ բռնութեան դէմ գէշ բարձրացնելով, Ամերիկան փոխադրել կրնար պնդել ինչպէս Ա. Աշխարհամարտին ի վեր տառնաճանկներով իրական հիւրանքով պատմութիւնը յուշ կուտայ՝ թէ ցեղասպանութեան ուղղութեամբ անկի պատմութեան է եւ ոչ թէ հետեւանքով քաղաքական անարդիւնութեան: Այդ անարդիւնութիւնը ընդունելու չէ ինքի համար, ոչ այլ ներքին է քաղաքական ճանապարհներու մը կողմէ: Սակայն ան անկի եւս իր բարոյապետիկ եղեւնադարձներու պատասխանատուութիւնը:

Աւելի, Ամերիկան կրնար միջազգային օրէնքը պաշտպանել, ստիպելով որ Թուրքիան ենթարկուի Յղատապանութեան համադրութեան Պատժումի ՄԱԿ-ի Համաձայ-

(Շարք էջ 19)

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ ՆԿԱՐԻՉ ՍԱՐԳԻՍ ԱՇՃԵԱՆԻ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆԸ

Արաղիս Աշեան՝ երգիի պատմի

20 Օգոստոսի Հինգշաբթի օր, հուլիսի 1-ին ծնունդի օրը, հայտնի ռուսական արվեստի մեջ սեփական ունեցած Արաղիս Աշեանը, որի անունը հայտնի էր համարում, որի անունը հայտնի էր համարում, որի անունը հայտնի էր համարում...

հանր, որ, նաեւ աշակերտած է մեծ վարպետին: Սարգիս Աշեան իր գասա- խառնության օգտագործեց պատկերաստվածների դրոշմի- նը, որ նույնիսկ տեսա Ու- րուշուայի նկարչական ար- լեստին: Գարուս Գալօ փո- ղոց 1770-ր երկու ժամագրա- վայրը նկարչության նուիր- ւած ռազմաթիւ արուեստա- գէտներու, որոնք երկրիս թէ՛ արտաշարհի մէջ համբա- վայեցած են ու իր վայելեն տակտին: Սարգիս Աշեան, իր պարերական երգիք եւ դա- սախառնութիւններուն յաճախ յիշած է իր վաստակաւոր Գարուսը երախտագիտական զգացումներով, եւ յայտնած թէ՛ ան երբեք ինքիւնք չէ պարտադրած այս կամ այն ուղղութեան թեքելու, այլ՝ նկատել յետոյ երկխալային մէջ հասակ նետելու ընդունակ արուեստագէտը, զայն ազատ արձակել զիտցած է ընթացք տալու համար իր ինքնութիւ- նը գրեւորելուն: Ատեկ՝

Սարգիս Աշեանի մէջ դար- զացած՝ հայ գասական ման- րանկարչութեան պարզու- թեան ձգտումը եւ ազգային նկարագրով ստեղծագոր- ծութեան նախասիրութիւնը, որ գերազանցապէս գնահա- տւած է Մայր Հայրենիքի մէջ: Ան, մասնաւոր հրաւերով Սիրիւքահայութեան հետ Մշակութային կապի նախա- գահութեան, չորս-հինգ տա- ւան կեցութեան ընթացքին ալ բոլորած է Հայաստանի մէջ, յարաբերուած՝ ազգակից նը- կարիչներու փառանքին հետ, տպագրուած՝ հայրենի ըր- նաշարհէն, որուն ծոցէն ծա- նաւ եւ համիրայային ճա- նաչում վայելած է Մարտիրոս Սարեանը: Որպէս սփռուի արուես- տագէտ, անուշտ թէ Սարգիս Աշեան տպագրուած է նաեւ իր-ապրած երկրին կամ այցե- լած երկիրներուն բնաշարհ- (ճար. էջ 15)

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ ՆԿԱՐԻՉ ԹՈՐՈՍ ԿՈՒՐԼԷՔԵԱՆԻ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԵՍԸ

Բուրտէ գորգերու վաճառորդները

Հովանաւորութեամբ ի- թուականի՝ Հիմարի, 1 Սեպտեմբերի երեքշաբթի օ- ղն սկսած ցուցադրութեան զորած են գաղութիս հայու- թեան եւ տեղական շրջանակն ծանօթ արուեստագէտ նկարիչ Թորոս Կուրլէքեանի 34 կտա-

րէ լուսկայանք օգտատուներ, Գաճաճ 237, Գալիթիայ, սրա- ժանական լուսկային կտա- ւած է ընտրանի լուսկային մը ներկայութեան ժամը երե- կոյան 19-ին:

Այս առթիւ, ճաշակով պատրաստուած ձեռքի գո- նաւոր ուղեցոյցին վրայ, նա- խապէս ուրիշներու ունեցած տպագրութիւններուն միջեւ, վարպետ նկարիչ Էլիտ Կա- լիարիսի կ'անդադրուէր Թ- Կուրլէքեանի նկարչութեան նկարագրին, որ կ'ըսէ ի միջի- սայցը. «Կուրլէքեանի նկարը տակի՛ մտադրութիւն է, չունի պատ- յայտնական բռնադատու- թիւն, այս չէ իր նպատակը- այլ՝ առաւելապէս իր գիտա- նկարներուն ունեցած յուզումը իր աշխտեղ, մտային հակո- ղութեամբ մը որ կ'աշխտէ մա- երեսն ու գոյները գործածել: Այս հասարակականութեան (ճար. էջ 15)

ԱՐԵՒԵՍՏԱՀԱՅ ԱՋԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՊԱՅՔԱՐԻՆ ԾԱԳՈՒՄԸ ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ԵՒ ՈԱՄԱՅՎԱՐ ԱՋԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ 60-ԱՄԵԱԿԻՆ ՀԱՅԿԱԾԵՆ ՈՒՋՈՒՆԵԱՆ

Մկրտիչ Անտոնիան (Թիւրքմէնեան) 1804 - Վան - 1890 - Վան

Արմենականները պարզա- ղով միմեկի վերածած էին ի- ընդ ծրագիր-նպատակը, որ կ'ամփոփուէր հետեւեալ կեր- պով: Կուսակցութեան նպա- տակն է մարտական պայքա- րով հայ ժողովուրդին համար իրաւունք ձեռք բերել ինք- զինքն ազատութիւն կառավարե- լու: Եւ որպէս հիմնական տար- բերութիւն յաջորդ տարիներ- րուն ծնունդ առնելիք միւս հայ կազմակերպութիւննե- րէն՝ արմենականները կը յայ- տարարէին: Կուսակցութիւնը կը գործէ հայ ազգի գաղափար հա- տածներուն մէջ, առանց դա- ւանանքի խորութեան, իր ու-

ժերը չի ցրուէր դրացի ազգե- րու մէջ յեղափոխական շար- ժումներ առաջ բերելու, նկա- տելով որ հայ ազգին եւ միւս- ցեղերուն մէջ զգացումի, աշ- խարհացութեան, պա- հանջներու եւ զարգացման մեծ տարբերութիւններ կան: Միջմուտի ըլլալ անոնց մա- քառումին՝ կրնայ զանգ- ղեցնել ու կ'ընտանջ հայ ազ- գի ազատագրական շարժու- մը: Ուրեմն Արմենականները ճիշդ գնահատելով գաւառի հայ ժողովուրդին նիւթական պայմանները, դարերու կեդե- թումով խեղճացած հոգեբա- նութիւնը, ընկերային յետա- մընաց վիճակը՝ չէին փո- ճուէր որեւէ միջազգային վարդապետութեան եւ ընկեր- վարական գաղափարի փո- ճարկութիւն կատարել կան- յալու: Արմենականները, որոնք իր հասկնալ: Արդարեւ, Ար- մենականներէն երկու տարի վերջ, 1887-ին ժընեւի մէջ ծնունդ առնող Ս. Դ. Հնչակե- անի կուսակցութիւնը եւ անկի- ալ երեք տարի ետք, 1890-ին Թիւրքիսի մէջ կազմակերպու- ւող Հ. Յ. Դաշակեցութիւնը, որդեգրեցին եւրոպայի եւ Ռուսաստանի մէջ երիտա- արդ սերունդներ խանգալա- ւող ընկերակցական տեսա- բանութիւններ ու ջանացին զեռ ազատութեան գաղափա- րին իսկ շարժեցած հայ զանգ-

ւածը ալ վարդապետութիւն- ներով շփոթութեան ու րաժա- նումներու երկարելի: Հայ ազատագրական պայ- քարը հետապնդելու մեկնա- կէտի այս հիմնական տարբե- րութիւնը պատճառ դարձաւ բուն լուսնային եւ հա- կամարտութեանց Արմենա- կան կուսակցութեան եւ մաս- նաւորաբար Հ. Յ. Դաշակե- ցութեան միջեւ: Արմենական կուսակցու- թիւնը իր ծրագրով եւ գոր- ծունկութեամբ, որպէս երկրի պայմաններուն ու ժողովուր- զի վիճակին լաւատեղեակ հիմնադրներու մտածողու- թեան ծնունդ, եղաւ ամենէն իրատեսը եւ կարճ ժամանակի ընթացքին մեծ ծաւալ ստացաւ Վանի, Վասպուրականի ու Պարսկաստանի մէջ: Մ. Անտոնիանի Մ. Թէր- իմէզեան - զեկալարութեամբ Արմենական կուսակցութիւնը մշակեց արեւմտահայ ժողո- վուրդը թրքական ստրկական լուծէն ազատագրելու ծրագի- րը եւ գործունէութեան եղա- նակը: Կուսակցութիւնը իր հիմ- նական նպատակին հասնելու համար սկսաւ ներքին ոյժ գո- յացնել, իրարու մօտ բերելով նոյն գաղափարի ձգտող հայ հայրենասերները եւ կերպ- րական հեղինակութեան են- թարկելով զանոնք: Ան ժողո- վուրդին ազգային գիտակ- ցութիւնը կ'արթնցնէր, կը մը-

ղէր զայն կազմակերպելու: Առանց բուն միջոցներու՝ կը համոզէր հայերը նիւթական պայմաններէն երեքշաբթի օ- ղն սկսած ցուցադրութեան զորած են գաղութիս հայու- թեան եւ տեղական շրջանակն ծանօթ արուեստագէտ նկարիչ Թորոս Կուրլէքեանի 34 կտա- յին կարգախօսներով պնդե- ւած, թէ եւ հայրենասեր, ու- մանքիք առաջնորդները, ո- օգնելու կուսակցութեան, որ- պէս ան կարենար իրագոր- ծել իր նպատակները: Յեղա- փոխական գրականութեամբ, առաջնորդներու օրինակելի կենցաղով կը ներշնչէր երի- տասարդ սերունդը: Զինուո- ռական իրթութեամբ, կարգա- պահ վարքով ինքնապաշտպա- նութեան համոզումը կը մշա- կէր անոնց մէջ: Մարտական անշուտ խումբեր կը կազմա- կերպէր եւ ընդհանուր շար- ժում էր ստեղծել, որով տղի- պահանջուած ժամանակին ա- նոնք կ'ուրիշ առաքելք իջնէին: Արմենական կուսակցու- թիւնը, մասնակի եւ տեղաւոր ու- ժերու շարժումներ, ինչպէս խմբակներու անժամանակ րորդութեան ու ցոյցներ ո- րոնք գործելակերպէն էին միւս կուսակցութեանց, միասա- կար կը նկատէր, որով հետեւ մէկ կողմէն անոնց մէջ կը մարտական ուժերը ապար- ղին կը վստահէին, միւս կողմէն անոնց պատճառած թրքական արեւմտահայ ժողո- վուրդին յոռեմտութիւնը կը յառաջանէին ժողովուրդին մէջ: Ապագայ զէպերը հաստա- տեցին, որ երկրի կացութեան լիապէս ծանօթ իրատեսու- թեամբ անոնք մտեցող եւ գոր- ծող Արմենական կուսակցու- թիւնը աւելի ձեռնհասու- թեամբ, աւելի իրապաշտու- թեամբ նուիրուած էր իր րա- տանման պատասխանաւոր- ւութեան, հայ ժողովուրդի ա- զատագրութեան վստահաւոր ու դժուարին զատին հետա- պնդման քան հեռաւոր հորի- զոններէ արշաւող, միջազգա-

յին կարգախօսներով պնդե- ւած, թէ եւ հայրենասեր, ու- մանքիք առաջնորդները, ո- օգնելու կուսակցութեան, որ- պէս ան կարենար իրագոր- ծել իր նպատակները: Յեղա- փոխական գրականութեամբ, առաջնորդներու օրինակելի կենցաղով կը ներշնչէր երի- տասարդ սերունդը: Զինուո- ռական իրթութեամբ, կարգա- պահ վարքով ինքնապաշտպա- նութեան համոզումը կը մշա- կէր անոնց մէջ: Մարտական անշուտ խումբեր կը կազմա- կերպէր եւ ընդհանուր շար- ժում էր ստեղծել, որով տղի- պահանջուած ժամանակին ա- նոնք կ'ուրիշ առաքելք իջնէին: Արմենական կուսակցու- թիւնը, մասնակի եւ տեղաւոր ու- ժերու շարժումներ, ինչպէս խմբակներու անժամանակ րորդութեան ու ցոյցներ ո- րոնք գործելակերպէն էին միւս կուսակցութեանց, միասա- կար կը նկատէր, որով հետեւ մէկ կողմէն անոնց մէջ կը մարտական ուժերը ապար- ղին կը վստահէին, միւս կողմէն անոնց պատճառած թրքական արեւմտահայ ժողո- վուրդին յոռեմտութիւնը կը յառաջանէին ժողովուրդին մէջ: Ապագայ զէպերը հաստա- տեցին, որ երկրի կացութեան լիապէս ծանօթ իրատեսու- թեամբ անոնք մտեցող եւ գոր- ծող Արմենական կուսակցու- թիւնը աւելի ձեռնհասու- թեամբ, աւելի իրապաշտու- թեամբ նուիրուած էր իր րա- տանման պատասխանաւոր- ւութեան, հայ ժողովուրդի ա- զատագրութեան վստահաւոր ու դժուարին զատին հետա- պնդման քան հեռաւոր հորի- զոններէ արշաւող, միջազգա-

ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ ՃՈՐՃ ՏԷՕՔՄԷՃԵԱՆ ՏԻԹՐՈՅԹԻ ՄԷՋ

Հոգ2. Տ. Փառէն Ծ. Վրդ. Աւետիքեան, Պր. Այեր Մանուկեան եւ Կառավարիչ Ճորճ ՏԵՐՍՒՆԵԱՆ.

Փեղեցեակ է Մշէհեկընը իր
մէջ յիշեցնով ու անհամար լր-
ջաններով, եւ ուր տարուան
չորս եղանակները ի յայտ
կուգան իրենց ամբողջական
մեկարարներով: Փեղեցեակ է
Մշէհեկընը իր հուստակայն լր-
ջանիցմա թաղարներով: Թրե-
նքը Սիբիլ, Մարտոն Սիբիլ, ու
միասնապէս իր անուշապական
Մաքրած կըզգեախով, ուր ար-
գիլածն է մուտքը որեւէ տե-
սակ ինքնաշարժի եւ արդիա-
կան փոխարամիջոցներու-
նէն գազորը պէտք է շըջնապէս
հնարաբար կարգերով կառ. հե-
տեւորս, բացառելի երեւոյթ մը
վաներիկայն թերեւս ամբողջ
տարածքին վրայ:

Հրահային Միջիկերն այս
շաբաթահիկ ու անդորր մերթ-
նալորս եր Հասանաբար պատ-
նաոր, որ Միացեալ Նահանգ-
ներու նահանգապետերը շե-
րառեալ Կառավարիչ Ճորձ
Տէօքմէնեանը իրենց տարե-
կան Համագումարը կազմա-
կերպեցին Թրեվրսը ճոցի գե-
ղամիտ արհեստի վրայ: Օգ-
տոբեւոյ աւիթիւն, Հայ ժողո-
վորդի մեծ զաւակն եւ արեւ-
մուտի արեւելեան նահանգն
Տրաք Ալեք Մանուկեանը, Կա-
ռավարիչ Տէօքմէնեանին եւ իր
աջին տիկնոջ Կորիային հը-
րաւէր ուղեղեց՝ հանդիպում մ.
ունենալու քաղաքին Հայ Հա-
մայրենի հետ:

Կազմուեցաւ յատուկ յանձնախումբ մը, միմասերու եւ նաեւ Տեղագիտական ամուր ճարտարի հանդէսով մը: Չեմ նախըր կը հովանաւորէի Տիբրոյի Քաղաքործական շրջա մասնաճիւղերն ու Յովհ. Մկրտիչ Եկեղեցին՝ Յանձնախումբը կը բաղկաւ նաք հետեւեալ անձերէն.՝

Լազը. Տ. Փառէն Մ. Կեր. Ա. Խաչերեան եւ Տրաք Մարգ. Մանուկեան՝ պատուակալ ատենապետը, Վերս եւ Ճէք Գահանեան՝ տնտեսական, Ալիս եւ Հերի Թերցեան՝ ճարտարութի պատասխանատու, Արկիթ Ազգաբանի՝ բրդեղիքը, Եւնիսի Մուրատեան՝ ծանուցումատուներ, Ալիս եւ Զան Ամիրջեան՝ ատեններու պատասխանատու, Երուսաղ Ացուտեան՝ յայտադիր եւ զբոյրի, Գրիգոր Օղտյանեան՝ Հիւրընկալներու պատասխանատու, Տեպզի Օհանեան եւ Լուրս Գաղանճեան՝ պահի գեղաշարքաւորման Մարիան Զամանիկեան՝ ատենապետուհի, Հելեն Արմուտայեան, Աղաբանի Չեկեան, Փյոլ Բիւզանճեան, Մինթան Քիսիկեան, Հերման Մարդիկեան, Նաաիս եւ Յովսիփ Սալաքի, Լազար Թրթրեան եւ Արշակի Եփրեան՝ խորհրդակցականներ:

Երեջարթի, Յուլիա 28-ին
Պր. Ալեք Մանուկեան ի
անձնական օգուանը զրկե
թրեվրո Սիթի, Կառավարի
ձոր՝ Տօբսկէնանն ու Տիկի
Կարիան փոխադրելու Համա

Տիթորյոթի օգակալանիւր: Հո-
գրիւնք դիմաւորելու զացա-
նիկ Տէր ե Տիկ: Այքք Մամու-
կեան, Հոգ, Տ. Փառնէ Մ
Վրդ. Աւետիքեան, Տէր ե
Տիկ: Ճէգ Գազանճեան, Տէր ե
Տիկ: Արթըր Արգարեան, Եր-
ւանդ Ազատեան, Ենեայ Մու-
րատեան, Տէյնա Գարակճո-
գեան, Ռիշրոյր Արգարեան ե
Գրիսթին Արգարեան:

Երեկոյեան ժամը 7-ին մե-
ծարդ չհրերիւ ճանդիպու-
մը ունեցան քաղաքիս կար-
մը ամենատղթիկներու
Նետ, Ս. Եոյճ. Սիրոյճ Եկե-
ղեցոյ Թանգարանին կից գր-
թաղարանին մէջ, ի շարս ո-
րոնց՝ Տէր ե Տիկ: Այքք Մա-
ուկեան, Հոգ, Տ. Փառնէ Մ
Վրդ. Աւետիքեան, Պր. Ռի-
շրոյր Մամուկեան ե ուրիշ
ներ:

Ճաշկերպի զիստը սե-
զանիս առին տեղ գրասա-
նի Արշալույս և Պեթի եղի-
կան, Էտաբրտ և Հելեն Մար-
տիկան, Ռիչարդ Մամու-
կան, Հայր Փառլե Աեաիք-
եան, Այբ և Մարի Մամու-
կան, Կառափարէ Ճորճ Տէր-
մէճեան և Տիկին Կորի-
Տէրմէճեան, իրչիկս ռաւ-
ձէգ և Վերա Գազանճեան:
Հայր Փառլե Աեաիքեանի
օրճանթիւն ապօրինի ետ-
րաւեալապէս ձէգ Գազանճեան
բարեպաշտի խօսքի ըրա-
մեծ արշի հոճ թիւով հանդի-
սալանիւնի հոճ և ապա Տրաւ-
րեկ հանդիսալար Ռիչարդ
Մամուկեան, որպէսքի վարձ
հանդէպ:

Ռեյրբա Մանուկեան
փնտռուած Հանդիսաւոր մըն
է Տիթորոյթի արուեստի ու
հարաւորարուեստի յիշանալի
ներուն մէջ։ Որպէս զուար-
թաւոր ու սրամտ մարդ, ան
հանդէպ սկսաւ կէս-կատա-
կով մը. «Տիթորոյթ այցելու-
թեանէն առաջ Կառավարիչ
Տէօփէճեան հրահանգեց Լոտո-
Անճեարս ձէլերը» ներուկ

արդէպից պարտութիւն Տիկրոյ-
թի «Թաղեր»ներէն, ի յար-
գանա զինք Հիւրընկալող ժո-
ղովորդին... Ան ապա ներ-
կայացող Զէյ Առաքելաւան
Միսթնան Հաբշաւան Ժողո-
ւի Առնետապետ Պր. Էտուրքա
Մարտիկեանը։

Իր երդիքին մէջ. Պր. Մարտիրոսը գիտել տաւ, որ ծնօր Տէօթմէճեանի Գալիթիայից խառնաբաշխ ընտրութիւնը ոչ միայն մեծապայան զգայեց, որ պատահաբար գաղթեալ խառնի Տաշուիթեան, այլ նաեւ մեծապայան պատրի: Ան յիշեց թէ Սպիտակ Տուն ապցելութեան մը բովանդցիւն, Կոստանյարից Տէօթմէճեան Խախապառնիկներն առջեւ յարուցանաւ ի հաջորդ զեղապահութեան հարցը: Այդ վերջին ուշադրութիւնը բնօր էր: Պր. Մարտիրոսն իր խօսքը փակեց ընելով՝ «Իյ յունանք ոչ ի մաղիթեան որ առ Մաքանց նահանգներուն Խախապառն ընտրուի ապագային»:

Պր. Ռիչըրտ Մանուկեան
հրապարակեց Նիւ Եորքի Մեթո-
փոլիթըն Օփերայի մենեջերի-
ներէն Արա Պէրպէրեանը (ը-
նկի տիթթոյնը) որպէս լի-
բերկու երգ երգէ, ըսելով՝ «Ն-
անձնասպառ պատրաստ եմ մի-
շնել Բաքեօնը ճամբորդելու»,
սրելու ճամբար Արա Պէրպէր-
եանի թաւ ճայը»:

Արա Պերպերեան երգեց Ա-
լան Յովհաննէսի "A Friendly
Mountain" երգը, եւ «Երեւա-
նի Գիշերներ»ը, դաշնակի ըն-
կերակցութեամբ իր քորով՝
Տէկ. Արիս Հայտոսթեանի:

Հանրապետության Ռիչերտ Մանուկեան ներկայացուց իր հայրը՝ Ալեք Մանուկեանը, ընտելով «Ս. Յովհ. Մկրտիչ Եմիդեղեցու ճայս գեղակերտ համալիրը առաջ փայտյալած երազներէն մէկը եղած էր Մուկ, որ ներկայիս իրականութիւն դարձած է»:

Պո. Ալեք Մանուկեան

«Կատարական» ընդդռնումը տառա ճորճ Տեօբվճնահր Տիկթոյկի աշեղուկեան եւ կառավարիչ ու իր շնորհալի տիկնոջ ի պատիւ տրուած փառեան ճաշիկներէին: Ան տառա կենսաբարեկար յարգող հարիւր եւ ընդգծեց կառավարիչի կարեւոր իրաւորութիւնները Գալիֆոռնիոյ եւճնապիւր ներս աշապէ՛ յիշխուածութեան զգալի բարեկաւում, ոճրալի աբաբեանքու նուազում, ճահրալի յիշխուած կարեւորութեան շեղում, եւ այլն: «Կատարիչ Տեօբվճնահր», ըսաւ Պր. Մանուկեան, ճորճ ճաշաւեցուց ճաշու կերպարիւր, ներշնչեց ճաշ երիտասարդութիւնը աւելի բարձրի տեղաշափու, եւ՛ երբեմն տպաճաշու ճաշութիւնը փերածեց ճաշարճաշերու: Ան յայտնեց նաեւ Կատարիչ Տեօբվճնահր խիստ բարեկաւում փարսիւրում ունեցած եւ Բարեկարճալի ճահրալի եւ իր յոճարա-

կամ մասնակցությունը բերած է Մեծ Միության կարևոր ձեռնարկներուն: Առ ք զտա-
հատուկին Բարեգործականի
հանդէպ անոր ցուցարկած
ըարեկամական զգացումն-
րուն, Պր. Մանուկեան Բարե-
գործականին «Պատասխայ
Անդամքի վկայական չնորհեց
մեծարդէյ կառավարիչին:

Հանդիսավար Ռեյրոտ Մա-
նուկեան երգիծական սահի-
ներով պատկերացուց կեանքն
ու տեսեսեանն եւ ընկերային
իրագործումներն Կառույ-
րիչ Տէօքիէնեանի, բուռն ծափ-
ու ծիծաղ յառաջացնելով ժո-
ղովուրդին մէջ:

Ներայայացնելով Ս. Յովհ. Մկրտիչ Եկեղեցւոյ Հոգեւոր Հովիւ Հոգչ. Տ. Փառէն Ծ. Վրդ. Աւետիքեանը, Ռիչլըստ Մանուկեան դիտել տուաւ որ 17 տարիներու իր անձնուէր ծառայութեամբ, Հայր Փառէն Ս. Յովհ. Մկրտիչ ոսկեգմբեք

Եկեղեցւոյ Համայնքը վերա-
 ծեց ամբողջ գաղթաշխարհի
 մեծադույն և յառաջիկայ
 մասերը առ Եկեղեցիներէն
 մէկը:

Հայր Առաքել Երանապատ-
դեան Քորճ Տեղաթմկանորդ քա-
ղաքական տնտեսական ուժ
ձանադրած յայտույթի ման ա-
սիկի տպագրությունը, էյդ ույ-
ղեղով ասերիկաշայտի ման,
պատգամաւոր իր հաւար-
կան պատգամի պարտաւան-
կեանը, Ասիիկայի քաղաքա-
կան շրջանաւոր տիպա-
ճաւոր մով տպագրու-
հաւաքական Հայրիկ, մեր նա-
հաւաքական կամակ:

Իր խոսքին մէջ, Գալիփո-
նիոյ կառավարիչը շնորհա-
կարութիւն յայտնեց իրեն և
իր տակնոջ հանդէպ ցուցա-
բերած և ջերմ ընդունելու-
թեան ու հոգածութեան հա-
մար: Ան խօսեցաւ իր իրաւա-
րանաւոր և ապա քաղաքա-
րան կենսոյ իրադրութեան մը
մասին և աւելցուց՝ «Ան-
ընտրական յայդամանք, մե-
րօյրոյի յայդամանք է»: Ան-
ծարգոյ կառավարիչը անդ-
ադարձաւ. հայ ժողովուրդի
կողմէ իրեն հանդէպ եղած յա-
րաճուէն նեցուկէն և թաւ՝
«Գր յուսամ թէ Ձեզ երբեք՝
յուսամեար պիտի չըննէ»: Ան
յայտնեց, որ տիկնոջմահաց
ազգայիններ Այնթ Մառուկե-
ան և Էտուրուր Մարտիկեան
ներշնչման աղբիւր եղած են
իրեն, իր քաղաքական մաքա-
նումներուն և յաղողութեան
մէջ: Կառավարիչ՝ Տէրօթճեան
խօսեցաւ Միացեալ Նահանգ-
ներու քաղաքացիներուն վա-
շեյած ազատութեան մասին
և շեշտեց որ Ամերիկա պէտք
է զօրութիւն ուրպէս գինտուր-
ւանորէր, յոյակոյ թի մէկ ուժ
աշխարհի վրայ չկարենայ խը-
քի ապստումիւնը մեր ձեռ-
քին:

Հանդիսաւոր Ռեզրու Մա-
նուկեան անդադարաւոր Տիկ-
նայի ճնշքից արդարաւորապէս
վրայ կանդամ Կոմիտան
յուշարձանին և սպառնալով
գիտել տաւ որ Մէլքը երկ
սորտեղից որ աշխատչարձար
կանդին թաղարկ գլխաւոր ար-
դարանքին մէկուն վրայ, ո-
րովհետեւ «Հայր խոտաւոր
գիւղէ վարձք... Մանուկե-
ան անդադարեալ», զոր տա-
րիւնը ստով Պր. Մանուկեան
յուշ տուաւ էր Տիկնայի
գաղաքապետարանին: Զար-
գիւղի Հանդիսաւորաց արդ Կ-
միտայի յուշարձանին մէկ
սորտէլ հոնդը իւրեկցի Կա-
նապարկի Տէրքճեանին: Տիկ.
Մարի Մանուկեան իր եղա-
րին, Արամայիսի Լքանի
յուշարձանը մի իւրեկցի Տիկ.
Կորիս Տէրքճեանին:

ՀԱՅՐԵՆԻ ԱՇԽԱՐՀ

ԶԱՐԵՆՅ ՏՈՒՆ-ԹԱՆԳԱՐԱՆԸ ՎԵՐԱՆՈՐԴՈՒՄԸ

Եղիշէ Զարենյ տուն-թանգարանը մօտ օրերս կը բանալ իր դռները շրջապատում եւ ընդարձակուած: Բացի երեք սենեակեղ տնակարանէն, որ ստացած է իր նախկին տեսքը, Թանգարանին միացում են նաեւ մուտքի երեք յարկաւոր միւսերը: Զարենյի կեանքին ու գործին վերաբերող հարուստ ու հետաքրքրական նիւթեր կը ցուցադրուին երկուրոր յարկին մէջ: Այդ նիւթերը հաւաքած ու մշակած է տղիք Ալմաստ Զարարանը: Գրողին վաստակին ու զինք հետաքրքրող ճիւղերուն վերաբերող նիւթերը կը ներկայ-

ացուին տուն-թանգարանի առաջին յարկին մէջ: Զարարանը յարձուով կառուցուած արտաշին մէջ տեղի է տնկնում հանգիստ մտեր, բնակարաններ, գիտական ռատաշխմաններ եւ այլ ձեւերակներ: Զարենյ կը գտնուի արուստի մէջ երկրորդ պարտիստի մէջ, որ կը ներկայանայ արուստի հետաքրքրական նիւթերով, զննարկական աշխատանքներու հաւաքածոներ, հազարէ աւելի արժէքաւոր գիրքեր: Թանգարանին մէջ կը կազմակերպուի այդ հաւաքածոներու ցուցադրութիւնը: Պատկերասրահներ կը ցուց-

րենցէ 220 քաղաքային ձեւերակներ, որոնք իմաստաւոր կը ներկայանան Մարշիկի Գրիգորեանի ջանքերով վերահաստատուած են: Ընթացիկ մէջ է «Գրիգոր ճանապարհ»-ի տնկնաքաղաքային ձեւերակները կը ներկայանան Մարշիկի «Մեղիկ» ձեւերակները հրատարակուած են: Թանգարանին պատկերով Մոսկուայի «Մեղիկ» ձեւերակները հրատարակուած են: Թանգարանին պատկերով Մարշիկի Զարենյ յուշերը կը պատմուի իր հօր մասին, իսկ Վարդապետ Արաքիան կը մեկնարկէ Զարենյի յուշերը:

ԶՈՆ ԿԻՐԱԿՈՍԵԱՆԻ ՎԵՐՋԻՆ ԳՈՐԾԸ

Հայաստանի Գիտութիւններու ակադեմիայի հրատարակչական խումբը իր լուսարձակումով հրատարակեց «Ա. Զ. Զարենյի յուշեր»-ը: Զարենյի յուշերը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

Գիտութեան գնահատման, Զարենյի յուշերը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

ՈՒ. ՍԱՐՈՅԵԱՆԻ «ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆԸ» ԹՐԳԱԿԱՆ ԶԱՅՆԱՍՓԻՒՆԸ

Յուլիսի վերջին շաբաթուան լուսարձակումով հրատարակեց Ն. Սարոյանի «Մարդկային կատակերգութիւնը» թատերադրան:

Սարոյանի ամենէն ժողովրդական գործերէն է վերջին լուսարձակումը: Զարենյի յուշերը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

ԱՍՏՂԱՅԻՆ ՀԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԿՈՉՈՒՄԸ ՀԱՅ ԳԻՏՆԱԿԱՆԻՆ ԱՆՈՒՆՈՎ

Բերականի աստղագիտութեան Բնիկամի Մարգարեան վերջին գտած է աստղային շրջանակներէն մը, որուն մասին իր կատարած ուսումնասիրութիւնները մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծած են աստղագիտութեան համալսարանին ճանաչում ունեցող գիտնականներու մօտ: Եւ գտնուած աստղային մը ու-

սումնասիրութիւններու առարկայ դարձած է նաեւ Գալիլէոյի աշխարհագրական «Փայտար» գիտարանին մէջ:

Գիտ. 1-3 միլիոն լոյսի տարի է, այսինքն՝ 13 անգամ աւելի մեծ, քան Միլկեյի (Milky Way):

The Sky and Telescope պարբերականը, իր Յուլիս 1987-ի թիւով, անդրադարձած է աստղագիտութեան Մարգարեանի ու անոր գտած աստղային համադրութեան մասին:

«ԱՆՈՅՇ» ԲԵՄԱՊԱՐԻ ԱՆԴՐԱՆԻՆ ԵՐԿԱՅԱՅՈՒՄԸ

Միջինաշխարհի բարձունքները գտնուող մարգարեանի մերձային ընդարձակ արահին մէջ տեղի ունեցած է Յուլիսին իր Բնիկամի «Անոյշ» պոէմի հիման վրայ յորինուած բնակարանի անդրանիկները կազմուած, Հայաստանի Զայն - հեռաւորի սենեակային բնակարանի խումբին կողմէ: Բնակարանի եւ բնակարանի մասին իր յուշերը տարի աշ-

խատած է խումբին ղեկավարը՝ Ռուստիկ Ռաւաթեան: Ան նշած է, թէ երկար տեւել կարող է իր ղեկավարութեան ժամանակահատուածը: Զարենյի յուշերը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

Ռաւաթեան յաջող չէ նկատած գայն: Վերջապէս, երկար ու ընդունակ է եղած, ընտրութիւնը կը գործնական ժողովրդական մեղեդիներու հիման վրայ ստեղծուած շաբաթուան մը վրայ: Դիւանդոյները մարմնաւորած են լարին Աստուծան (Անոյշ), Գարուշ Ռաւաթեան (Սարոյ) եւ Արմէն Երոյան (Մոսի):

ԶԱՐԵՆՅ ԶՐԱՆՍԵՐԷՆՈՎ

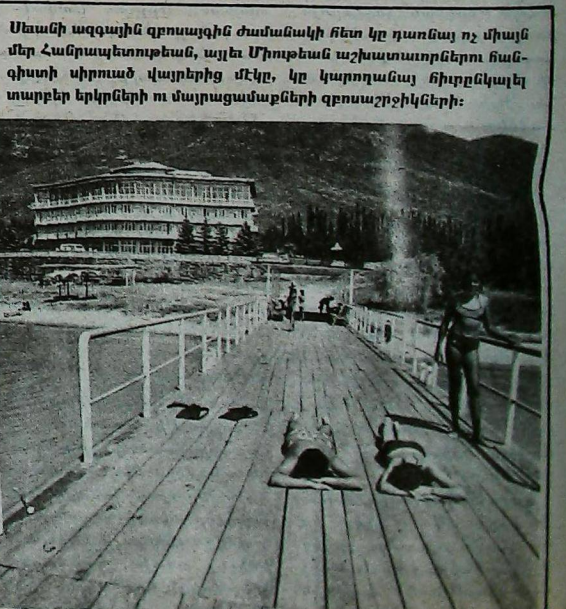
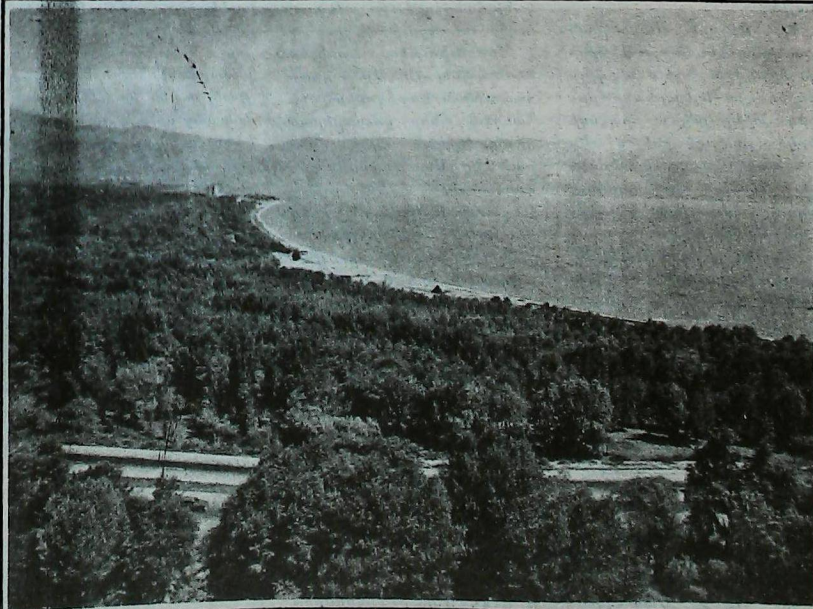
«Նուպէլը Մոսկու» հինգ լեզուով հրատարակուող շաբաթական թանգարանը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

Մարտիկի եւ Ա. Դարկովսկիի կողմէ: Ներկայ թանգարանը կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

ԱՆՁՐԵՒ... ՊԱՏՈՒԷՐՈՎ

Սիւսիանի շրջանը լայն տարածուած գտած է ռուսական արդիւնաւոր անձրեւածան եղանակը: Յատուկ սարքաւորումներով հաւաքական եւ կողմ:

Կետական տնտեսութիւններու քանի մը հազար հեկտար տարածութիւններ կը ներկայանան իր յուշերով, իսկ Վ. Կիրակոսեանի աշխատանքները կը ներկայանան իր յուշերով:

Սեանի ազգային զբոսայգին ժամանակի հետ կը դառնայ ոչ միայն մեր Հանրապետութեան, այլեւ Միութեան աշխատողներու հանգիստի սիրտը: Վարդիքի մէջ, կը կարողանայ հիւրընկալել տարբեր երկրների ու մայրաքաղաքների զբոսաշրջիկները:

(Ընար. միջ էջին) ԳԱՐԵԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ ՎԵՐՍՈՒՄԱԾ Է...

Կր կարգադրուելին Հայց. Եկեղեցւոյ իրաւական յարաբերութիւնները: Մեր Եկեղեցին ու ժողովուրդը իրաւացիօրէն կրնան հպարտանալ, որ հայուն միաբեր. համայնութիւնը իր հոգեւոր-կրօնական ապրումներուն հետ, կրցած է նման գրական յուշարձան մը կառուցել: Իր ատենին, մեր կանոնագիրքին հետ կրնային համեմատուիլ միայն հռոմէական կարողիկէ եւ բիւզանդական օրրօտոմէս Եկեղեցիներու կանոնագիրքերը:

Վերոյիշեալ կանոնագիրքը սակայն կանոնագրութիւն մը չէր, այլ գաւազան օրէնքներու հաւաքածոյ մը, որ հետոյ է ժամանակակից բնական մրտաժողութեամբ ու իրաւագիտական ամբողջական ու իմաստական դրոշմ մը ըլլալէ, որուն մէջ յատկաօրէն արտացոլուած ըլլային Հայց. Եկեղեցւոյ նկարագիրը, կառոյցն ու կազմակերպութիւնը եւ ճշդութեւն ըլլային անոր իշխանութիւնը կիրառելու եղանակը, իրատեքնները, պարտականութիւններն ու գործելակերպը:

Ուրիշ Եկեղեցիներ կրցան ստեղծել այս իմաստով կանոնագրութիւններ: Անոնք գիտակցութիւնը ունեցան պատմութեան յանձնելու իրենց դերը կատարած միջնադարեան չափանիշներու ու պահանջներու համապատասխանող կանոնագիրքերը, ու դիմագրաւելով նոր ժամանակներու մարտահրաւերը, որդեգրեցին նոր իրողութիւններու ու ըմբռնումներու համապատասխանող, բխստունեական Եկեղեցւոյ նկարագրին հարազատ կրօնական, եկեղեցագիտական ու ժողովրդավարական ոգիով դրօշմուած կանոնագրութիւններ:

Օրինակ, հռոմէական կաթողիկէ Եկեղեցին իր ժամանակակից առաջին կանոնագրութիւնը մշակեց ու որդեգրեց անցեալ դարի երկրորդ կէսին, եւ անհրաժեշտութիւն նկատեց հարիւր տարի վերջնոր պահանջներու լոյսին տակ վերանայել ու վերախմբագրել այդ կանոնագրութիւնը: Արդէն մօտ տասը տարիներէ ի վեր, ան ունի ժամանակակից ուրիշ կանոնագրութիւն մը:

Պատմական փորձառութիւնը ցոյց կուտայ, թէ պետութիւններու սահմանադրութիւններու պէս Եկեղեցական կանոնագրութիւններն ալ փոփոխելի են եւ ճիշտն ու օգտակարը ա՛յդ է Եկեղեցւոյ համար, որ հաւատացեալ ժողովուրդի մը հաւաքական ամբողջութիւնն է անկտրաբար, եկեղեցականներով եւ աշխարհականներով:

Երբ իրենց համար նպաստաւոր պայմաններու մէջ այլ Եկեղեցիներ այս տեսակետէն բնականօրէն զարգացում արձանագրած են իրենք զիրենք օժտելով ժամանակակից կանոնագրութիւններով, Հայց. Եկեղեցին առիթը չունեցաւ քայլ պահելու ժամանակին հետ՝ վերջին հինգ դարերու ընթացքով (Ընար. միջ էջ)

ԼՈՍ ԱՆՃԵԼՍ

Թ.Մ.Մ.-Ի «ԱՐՇԱԿ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆ» ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՏԱՐԵԿԱՆ ՄԱՐԶԱՀԱՆԴԵՐ

Խանդավառ միջոցաւ մէջ, ամենայն կարգապահութեամբ, կայացած է Թ.Մ.Մ. «Արշակ Տիգրանեան» Վարժարանի մարզահանդէսը: Առաջնորդութեամբ Միացեալ Նահանգներու, Գալիֆօրնիայի, Թէքսասի Մշակութային Միութեան եւ Արմենիաներու դրօշներու, զգրութիւն աշակերտներու տողանցած են զաշտին մէջ, երաժշտութեան կոնցերթով: Երգման արարողութիւնն էր զգրութիւն թայրերէնէն ետք, տեղի ունեցած են Ա.-Ե. դասարաններու աշակերտութեան շափական մարզահանդէսը, ցուցադրական «Ճիւղապարհի երգիչներ» գեղարուեստական պար-մարզահանդէսն ու ապա

մարզական մրցումները, որոնք բացառիկ խաղաղասէրութիւն տեսչած են ներկաներուն մէջ: Մասնաւոր Հեռարգրութիւն տեսչած է «Արարատ» եւ «Սեան» պատկերապատկերներու միջոցով: Վերջնորդութեան, աշակերտներու տաղած են զգրութիւն գիտնական պատկերաստուած ժողովուրդը իրենց բացառիկ կրթութեան համար: Ընարժարիկի վարժարանի մարզիկն ալ Յակոբ Յակոբեան, իր այս գեղեցիկ իրադրութեան համար:

Վարժարանի աշակերտները 40 մարզիկներով մասնակցած է Յունիս 19-20-ին

Ֆրեզիոյ մէջ կայացած՝ Western Armenian Athletic Association-ի կայմակերպած մրցումներուն: Մարզիկները, առաջնորդութեամբ Պրո. Յակոբ Յակոբեանի, ցուցադրած են կարգապահութեան, տանտնային բարձր ստանձնանշան մը եւ մարզական գիտնականի ունի, որուն շնորհիւ արձանագրած են գեղեցիկ արդիւնքներ: «Ճարտան կառուցիչ Մարզիկ» բնորոշում է վարժարանի աշակերտներէն՝ Վարդ Թուրքեան: Երեք այլ աշակերտներ՝ Ռուպրիկ Զարաթեան, Արա Տէր Մարգարեան եւ Լիդա Գազանձեան ստանձնութիւններ չափած են իրենց գոտաւորումներուն մէջ:

ՆԻԻ ԵՈՐԳ

Ե. ԶԱՐԵՆՅԻ 90-ԱՄԵԱԿԸ ՏՕՆՈՒԱԾ

Կարմախեղութեամբ Թէքսասի Մշակութային Միութեան Եւ Երբեք մասնաճիւղին, Ելիշ Զարենցի ծննդեան 90-ամեակին նուիրուած ոգեկոչումի երեկոյ մը կազմակերպուած է Ս. Վարդան Մայր Տաճարի սրահին մէջ, Նովմանուորութեամբ Տ. Թուրքեան Արք. Մանուկեանի: Երբեք եղած է շարքեր բաժանուած Թագմիշ, Դաւիթեան: Գործադրուած է գեղար-

ուեստական կոսթիմ եւ գնահատելի յայտագիր մը, որմէ ետք Հանդիսագար Զարմիշ Գոգոսեան տուած է Ս. Դաւիթեանի կենսագրական գիծերը ու անոր գործերուն ամփոփ վերլուծումը: Ապա Տրաւարած է շարքերի բաժանուածը որպէսզի խօսի Զարենցի մասին: Դաւիթեան ներկայացուցած է Զարենցի իր ներաշխարհով, մասնաւորաբար ծանրաւայով

անոր կեանքի վերջին տարիներուն վրայ, զգայուն համար թէ «Ինչ էր կատարուած հոն՝ Զարի Հոգու Հետ» այդ օրերուն, միշտ էր եղբարական մահը: Յայտագրի վերջին մասին մէջ, բանաստեղծը խօսած է իր կեանքին, մանկութեան, հազարական ոճով մը, հասարակութեան առջեւ պատկերացնելով իր ներաշխարհը:

ՊՈԼԼԻ

ՀԱՅ ՄԸ ԹՈՒՐԳԻՈՅ ԹԵՆԻՍԻ ԱՆՈՅԵԱՆ

Անցեալ ամիս, մասնակցութեամբ Թուրքիոյ լաւագոյն թէնիսիստներուն, ամենայն կանոններ տեղի ունեցած են Պոլսի Ամերիկեան Գոլֆէր Թէնիսի ակումբին մէջ: Աւարտական մրցումին, Թուրքիոյ Նախկին ակում-

բաններէն՝ Վարդան Թէքիւրյան, երեք ժամ տևող գնահատելի խաղարկութեամբ մը ետք, պարտութեան մատնած է իր թուրք գործարար Նախապետը՝ Պրիլմու Երիկը (8-4, 3-6, 8-6) արդիւնքներով:

Պոլսահայ համայնքին պատիւ բերող այս խաղարկութեան համար, Վարդան Թէքիւրյան, կարմախեղութեամբ մարմնէն ստացած է անգլիական օդանավային լոնկերութեան օդամարտի Ընտանի երթուղարձի տոմսակը:

UNION CULTURAL SHARYUM
CENA - DEBATE
CON MOTIVO DEL 50º ANIVERSARIO DEL SEMANARIO "SHARYUM"
Tema:
"LA PRENSA ARMENIA, AYER Y HOY"
Participarán:
• REV. PADRE KISAG MOURADIAN: "Reseña histórica de la prensa armenia"
• SR. SAMO SARKISSIAN: "La prensa de Armenia y de la Diáspora: hoy".
• PROFESORA ROSA MAJIAN: "La prensa armenia de Sudamérica"
• SR. BEDROS HADJIAN: "La relación prensa-lector dentro de nuestra colectividad"
• VAROUYAN ADJEMIAN: "La misión de la prensa armenia: ayer y hoy"
Cada exposición tendrá una duración de 10 minutos, con coordinación y traducción en dos idiomas.
Luego del debate habrá un servicio de tenedor y canilla libre
Viernes 4 de setiembre de 1987, 21 hs. en "Sharyum Dun",
Malabia 1287, Capital
Reservas: 72-1380 - 71-0509 - 26-5147
Se ruega puntualidad

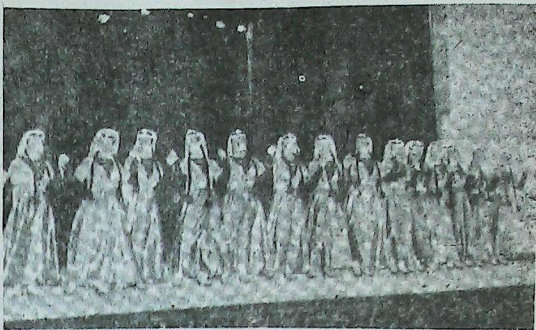
Remises
Sepelios
Traslados
Jubilados, pensionados, cónyugos y filares. sin cargo
Av. Córdoba 4902
T.E.: 773-2800/773-3288

CASA Rivera
CORALLO, CUFARO Y CIA.

Su café molido al gusto oriental
Gran Visir
Boedo 510.
T.E.: 97-4763

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԵՐԳԻ ՈՒ ՊԱՐԻ ԱՆՆԱԽԸՆԹԱՑ ԵՐԵԿՈՅԹ ԳԱՀԻՐԷԻ ՄԷՋ

«ՀԱՅՈՑ ԱՐՋԻՆԵՐԸ»

Եգիպտահայութիւնը հայ-րենի անմոռանալի օր մը ապրեցաւ Կիրակի, 28 Յունիս 1897, երեկոյեան ժամը 8-էն, Գահիրէի Ամերիկեան Համալսարանին իւրերթ Մեմօրիըլ հանդիսասարահին մէջ, երբ տեղի ունեցաւ երեք քայլ միութիւններուն՝ Հայ Գեղարուեստասիրաց Միութեան, Կոկանեան Սրահին եւ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան կազմակերպած Հայկական Ժողովրդական երգի եւ Պարի երեկոն, որ եգիպտահայ մշակութային տարեգրութեան մէջ ոսկեայ տառերով անջնջելի հետք մը թողուց:

Երեկոյթին կը հովանաւորէր Թեմիս Բարեխնամ Առաջնորդ Գեղ. Տ. Ջաւէի Ս. Արք. Ջինչիեան, իսկ կը նախագահէին Գահիրէի Պատկառելի Թեմական Ժողովի Աստեապետ Տէր եւ Տիկին Փոլ Բիլիտեանները: Երեկոյ ինչ նաեւ հայրենի ներկայացուցիչ, Գահիրէի սովետական դեսպանատունէն Էդուարդ Նալբանդեանը, եգիպտահայ կաթողիկէ քոյր Համայնքի Վիճակաւոր Գերայ Ռաֆայէլ Նպա. Պաշեանը, եգիպտահայ Աւետարանական քոյր Համայնքի նախագահ Տիար Աւետիս Չաղաճեանը, մշակութային, մարզական, բարեփութական միութիւններու բոլոր պատասխանատուները, օտար բազմաթիւ զէմբեր, օտար մատուցի ներկայացուցիչներ, աւելի քան 1500 հողիկոց բազմութիւն մը, որ ոչ միայն լիցուցած էր ընդամենը հանդիսասարահը իր մերմտաւոր միասին, այլեւ պէտք եղաւ փոփոխ աթոռներ ալ աւելցընել, մինչ արահին ետեւը շատ ռաբոտք մնացին, մինչեւ սրահէն դուրս, ուր անոնք հանդիսութեան կը հետեւէին մասնաւորապէս երեք գեղեցւած պատկերասփիւռն միջոցաւ:

Տասնամեակներէ ի վեր, եգիպտահայ ոչ մէկ ձեռնարկ այսպէս հոծ բազմութեան ի մի հաւաքած էր:

Յայտագիրը բաժնուած էր երկու մասի: Առաջին մասին մէջ ելոյթ կ'ունենար Հ.Բ.Ը.Մ.Ի. «Կոռնիկ» երգչախումբը,

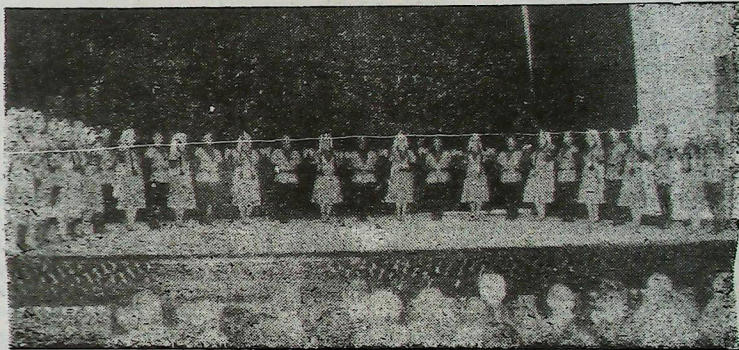
ղեկավարութեամբ խմբավար Հայկ Սարգիսեանի, զոր հայրենի երաժշտանոցը կ'օգնէր, թրծած էր մեղի վերադարձուցած էր, որպէսզի Նեղոսի սրբազան ամբիւրում տեսապէս հնչէ Հայկական երգը: Իսկ երկրորդ մասը յատկացուած էր Հայ Գեղ. Միութեան եւ Կոկանեան Սրահի «Ջանգեղուց» պարախումբին, ընթացողութեամբ Հայկական ՄՍՀ վաստակաւոր արտիստ, պաշտօնական Լեւոն Գաստիանի. այս պարագային, հայրենիքը մեզի զրկած էր զարդերը, որ հոս՝ տեղափոխ վրայ կ'օգնէ ու ձեւաւորէ պարախումբ մը, որպէսզի արբանքան Նեղոսի ապանշական ամբիւրում միշտ թնդայ Հայկական պարը:

Հանդիսութիւնը սկսաւ «Կոռնիկ» երգչախումբին կողմէ երգուած եւ յետեւեալ ունեցողութեամբ եգիպտական ազգային քայլերգով, որուն յաջորդեցին երեք լեզուով բացման խօսքերը, արտերբէն՝ Պր. Ճորճ Միմոնեան, հայերէն՝ ընկերուհի Չապէլ Տեփոյեան, եւ անգլերէն՝ Օրթոյի թուումարաճեան:

Այնուհետեւ, «Կոռնիկ» երգչախումբը, զեկապարուքեամբ Հայկ Սարգիսեանի, առաջին աթիւ թնդացուց Երեւան-Էրեբունի երգի Էտար Յովհաննիսեանի, որուն յաջորդեցին հայկական ժողովրդական երգեր՝ «Սարերի հովին մեռնեմ», «Ապագեալ իմնիկ Մուս», ինչպէս թուրքական ժողովրդական գեղեցիկ երգը, զոր նույնքան գեղեցիկօրէն զայնուարժէր Հայկ Սարգիսեանը, եւ որուն մենակատարի բաժինը կատարեց Սիլվա Թերզիպաշեանը, Գուստի Ալուտի «Սարի սիրուն ետքը», ազգաբնակեան երգեր «Մամալար, Հայ Լոթի», որուն մենակատարի բաժինը փոխաւորեց Հր. Այիս Սիմոնեանի, «Մոյշ Աղջիկ», որուն մենակատարին էր Ռաֆայէլ Չէլճէնեան, եւ այս բոլորին գագաթնակէտը հանդիսացաւ «Տոնական» փոփօրին, որ պայթեցաւ «Հայաստան»-ով, սրահը թնդացնելով: Պէտք է

միշտ, որ խմբավար Հայկ Սարգիսեան, իր սովորութեանն հաճելի շնորհ մը կատարեց, եւ ընդառնելով հասարակութեան պահանջին, «Շապղի Էյնի» սիրուն երգը կըրկին վայելելու պատահութիւնը ընծայեց մեզի:

Խմբավար Հայկ Սարգիսեանը, հակառակ որ վնասած ծունկով՝ դաճի մէջ, բեմ կ'լած էր, անգամ մը եւս մեզի ապրեցուց հայկական երգի թովչանքով, մեզի մերթ տանելով Երեւան, մերթ հայրենի սարերուն վրայ, մերթ Ալագեաղի լանջերուն, մերթ ինկի ծառի ստուերին տակ, բայց միշտ Հայաստանի մէջ եւ իր առինքնող արուեստին հմայքին տակ պահելով մեզ: «Կըռնիկ» յաղթարշաւ երթին մէջ անմոռանալի հանգրուան

«ԲՈՂԱՐԻ ԱՅԻՍԸ»

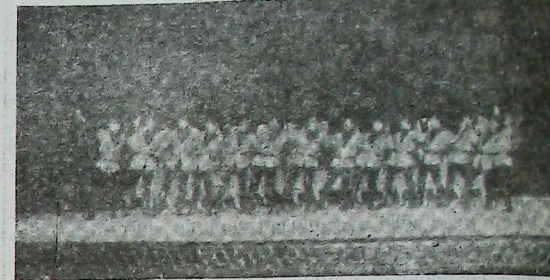
մը եւս աւելցուց խմբավար Հայկ Սարգիսեանը:

Իսկ երգերուն ախորժաւուր նուագակցութիւնները, դաշնակով՝ Կասիա Ճալաւան, սրինգով՝ Անահիտ Սարգիսեան, զհոյով՝ Ռուբէն Թերզիպաշեան, երգահանդէսին յաջորդեցին հանձնքը կրկնապատկեցին:

Եւ ահա խօսնակը բարձրախառն ծանուցանեց, թէ «Ջանգեղուց» պարախումբը հանդէս կուգայ Արամ Ռաչատրեանի երաժշտութեամբ՝ «Տոնական Երեւան» պարով: Եւ Օննիկ Պըլլըտանեանի արձանագրած հայկական հոսանքները, զհամալսարանական եւ հանդիսականներուն ծափող-ջոյններուն տակ, բեմահարթակը կը լցնէր ծիծառնի ափսոսարար գոչներով, յանձն քանանութիւն պարողներուն տանեւէջուր տղաներ:

Այս առաջինին յաջորդեցին «Էրեբունի չօրօր», «Վերսիւրի», «Հայոց աղջիկներ» հայկական ժողովրդական պարեր, իր աւարտին հաննելով կրակոտ «Քոչարիով», երբ հրափառութեան նման պայթեցան ծափող-ջոյնները, ըստիպելով որ պարախումբը կրկնէ գայն:

Բացի այս խմբապարերէն, Պրիժիթ Գալլեան եւ Նորա

«ԲՈՂԱՐԻ»

Կարինեան զոյգը պարեց «Ուզունդարա» ժողովրդական պարը, իսկ Կասիա Ճալաւան, Թերզիպաշեան, Անահիտ Թրաշեան, Քրիստին Չատրճեան եւ Կարինէ Տէօփլէթեան խմբակը, ամբողջովին սպիտակ զգեստաւորուած, պարեց

նետուեցաւ եւ սկսաւ հրաբորբ պարի մը, որ, աւելորդ էր ընել, առինքնեց հասարակութիւնը:

Այսպէս, Հայկական ժողովրդական երգի եւ պարի այս երեկոյթը հանդիսացաւ հասարակական եւ միասնական աշ-

«Զով գիշեր» հայկական ժողովրդական պարը, գիշերական գովութեան հետ մեզի փոխանցելով պարարուեստին վերմութիւնը:

Օրուան շողողուն աստղը հանդիսացաւ Քրիստին Չատրճեանը, Կոմիտասի երաժշտութեան վրայ «Սիրանի ծառ» մենակարով: Ջինք ճանչցած էինք իբրեւ նկարչուհի, ունեցողութեան իր հիմնադրման մեկնարանութեամբ մենեղները, եւ ահա հիմա ալ բեմին վրայ կրկին կը շողար, այս անգամ պարարուեստի մարզին մէջ, ներկայացնելով այնպիսի հմայիչ պար մը, որ կարճէք ամբողջ իր կեանքը միտուցած էր բեմահարթակին վրայ պարելով:

Յայտագիրը վերջ գտաւ, երբ պարուստը ինքը՝ Լեւոն Գաստիանը, ընթանալով

խառնակ մը քաղցրահամ պտուղը: Ահա թէ մարդ ինչ կրնայ ընել, երբ իր եւս-ը կը միաձուլէ ՄԵՆԵՔ-ին մէջ:

Ջերմօրէն կը շնորհակտանք կազմակերպիչ երեք միութիւններուն վարչութիւնները, քույրներուն ետին անյայտ մոռցած աշխատողները, մասնաւորաբար բնիկը Նորա Չաղաճեանը, Տիկինները, խմբավար Հայկ Սարգիսեանն ու մեր «Կոռնիկները», եւ մասնաւորապէս սոյն Լեւոն Գաստիանը եւ «Ջանգեղուցիները» Բոլորին ալ վարձքը կատար, եւ բոլորին ալ շնորհակալութիւն, այդ անմոռանալի վայելքին համար, զոր բմբռնեցիկը Յունիս 28-ի ալի երեկոյթին:

Ա. ԵԱԲՈՒՆԵԱՆ
«ԱՐՄԻ»

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՉԵԼԵՊԵԱՆԻ
«ՋՕՐԱՎԱՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ
ԵՒ ՀԱՅ ՅԵՂԱԲՈՒՆԱԿԱՆ ԵԱՐԺՈՒՄԸ»
Խորագրեալ կողողակաճ աշխատասիրութեան
(704 էջ, 100է աւելի նկարներ, մասնաւորապէս
270 աղբիւրներով)
ՍՍՏՆԱՌԻ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ԵՆԴՐԱՆԻԿ
ANTRANIK CHALABIAN
17264 Melrose
Southfield, Michigan 48075
U.S.A.

ԳԱՆՈՒՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ՎԵՐՍՈՒՄԱՆ Է...

(Ծար. 10րդ էջին)
Բին ունեցած իր վերիվայրումնեքուն պատմա-
նով:

Անցեալ դարուն, պարագաներու բերումով ու-
նեցանք երկու կանոնագրութիւններ՝ արեւելահա-
յոց համար Պոլսեանի եւ արեւմտահայոց համար
Ազգային Սահմանադրութիւն անուններով, որոնք
թերի ըլլալով չժառայեցին իրենց նպատակին եւ
մեծ եղեցին վերջն այ դարեցեան կիրարկումէ:

Ըստ կանոնագրի, ըստ Պոլսեանի կամ սահ-
մանադրութիւնը անցեալին կը պատկանէր եւ այսօր
Հայց. Եկեղեցին աւելի քան 70 տարիներէ ի վեր կը
կառավարուի առանց կանոնագրութեան:

Միայն աւանդոյթի ուժն է, որ տակաւին Հայց-
Եկեղեցին կը պահէ իր կոչումն ու ծառայութեան
մէջ, այն ալ սակայն անկատար ու թերի վիճակով:
Բնական է որ նման վիճակով Հայց. Եկեղեցին այ-
սօր չկարենայ մեծի ներկայացնել իր ամբողջա-
կան հեղինակութեամբ ու կազմակերպութեամբ
թեմայի: Ան կը դիմարտէ բազմաթիւ ու բազմա-
պիսի դժուարութիւններ: Սրտաւ հաւատացեալ-
ներ ու կազմակերպութիւններ շատոց մատերին
նիշտ վերբին վրայ դրած կ'առաջարկեն ու կը պա-
հանեն անոր բարեկարգումը, ապահով՝ համաձայն
ժամանակի պահանջներուն, Եկեղեցւոյ լաւագոյն
կազմակերպումը: Ասիկա կարելի է իրականացնել մի
միայն յստակ կանոնադրութեամբ մը, որ կարգ ու կա-
նոն վերահաստատէ Եկեղեցւոյ եւ հաւատացեալնե-
րուն կեանքին մէջ: Ներկայ ժամանակներու արագ
հոլովոյթին եւ եկեղեցւոյ ցրումն ու տկարացած
վիճակին մտահոգ եկեղեցական ու նշխարական
անկեղծ ու գիտակից հաւատացեալներ մի՛ միայն
կազմակերպումի մէջ է, որ կը տեսնեն Հայց. Եկե-
ղեցւոյ նկարագրին ու առաքելութեան անխաթար
պահպանումը այլապիսիութենէ եւ անկումէ:

Իր առաքելութեան գիտակից, ու զայն կատարելու
նախաձայնողութեամբ, Հայց. Եկեղեցին, Մայր Աթոռ
Սուրբ Էջմիածինի իր գերագոյն կեդրոնով ձեռնարկած
է այդ անհետաձգելի աշխատանքին:

Սակայն, իր հիմնադրութեան առաջին օրէն իսկ
կրօնական ապրումն ու եկեղեցւոյ շահերը առաջնա-
հերթ չընկալած դաշնակցութիւնը թիրսօրէն կը միջա-
մըտէ եւ կը խոչընդոտէ կանոնագրի վերամշակումը:
Այս միջամտութիւնը կը կատարուի, իբրեւ թէ ժո-
ղովրդավարութիւնը եւ ազգի «շահերը» կը պաշտպան-
ին: Ե՞րբ Հայց. Եկեղեցին աշխարհականի չափ ու
երբեմն ալ աւելիով չէ ծառայած ու ինքզինք չէ
գոհաբերած հայ ժողովուրդին եւ անոր իրաւունք-
ներին համար, ու ե՞րբ ոսմանութիւն կատարած
է անոր դէմ, որ անհրաժեշտ նկատուէր անկէ
«պաշտպանել» ազգն ու ժողովրդավարութիւնը,
պէ՞տք չ'իներ զայն ազգի «տէրը» նկատող ու «ժողովրդ-
դավար» ձեռով կառավարող դաշնակցութեան կող-
մէ: Ու, արդեօ՞ք հարկատու է այդ պատրուակով
հարուածել ու տկարացնել Հայց. Եկեղեցւոյ կա-
ռոյցը: (Կարծես թէ, դերերը շրջումն ըլլալին, ու-
րում մէջ փառաքական վերոյիշեալ կուսակցութիւ-
նը կրօնական հաստատութեան մը վերածումն ու
բարոյախօս դեր ստանձնած՝ իմաստութիւն ու
խրատ կու տայ նեղմիտ, հատուածամտ ու այլա-
մեքով կուսակցութեան մը:)

Յաջորդիւ պիտի դիմագրեծնեմք թէ ինչ ինչ փա-
ռաքական նկատառումներով դաշնակցութիւնը
երդուեալ հակառակորդի կեցումաժողով մոլեգնօրէն
կը պայքարի իրեն հետ առնչութիւն չունեցող
հաստատութեան մը վերակազմակերպումին դէմ
եւ կը խոչընդոտէ ապարդիւնօրէն, այդ ուղղու-
թեամբ տարուող աշխատանքները, որպէսզի տը-
կարացնելով զայն, իր նիւթներուն մէջ առնէ եւ
ապահովէ իր գոյատեւման սնունդը:

(ԵԱՐՈՒՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ 2)

(Ծար. 9րդ էջին)

Նագրին գոր վերջերս Ամերի-
կայի ձերակոյտը վաւերա-
ցուց: Այդ կերպով Ամերիկայի
Հարցը դաւանող կ'ըլլար տար-
րիւր տեղաբնակի մը վրայ
մակարդակ մը որ բանաձե-
ւած է նախագահ Ուուսթը
Ուիլսոնի կողմէ, Փարիզի
Նաղարութեան Համաժողովին
եւ անկէ ետք 1920-ի Սեպտեմբերի
կնքումին օրե-
րուն:

Նախորդ Հաղորդագրու-
թեան մէջ, եւ ուժեղ կերպով
պաշտպանած էի Թուրքիոյ
նաղարութեան կարեւորու-
թիւնը Ամերիկայի Համար:
Բայց ինքի վրդովում կը
պատճառէ թաղաքական շա-
հապարտութեան օրէն դաշ-
նակցութիւն որ կ'ուզէ ընդօ-
րինակել հիւսիսը այն սկզբ-
ունքին որ յանգեցաւ 1939-ի
Սուրբ-Հիթլեր դաշնագրի:

Թուրքիոյ դիւտօրական
վարչակարգին նկատմամբ
Ձեր թաղաքականութիւնը եւ
այդ ուղղութեամբ Ձեր բրած
Հաստատումներ Յուլիս 10,
1987 թուականի նամակի մէջ
դիւտ քի վրդովման անաւանա-
օրէն: Վրդովման եւ որպէս
Հայ որ անկատարն եղած է իր
ժողովուրդի կտորածին, եւ
վրդովման եւ որպէս ամերի-
կայի որ միշտ բարձր պահած
է մեր այս երկրի շահագնա-
ներու ռաւեակարական տես-
լակները: Եւ միշտ Հայտը
զգացած եւ պատկանելի
ռաւեակարական այս ձեռն
երկրին որ բազմաթիւ ժողո-
վուրդներ փրկած է իրենալա-
կական եւ ամբողջաբարեկար-
իշխանութիւններէ:

Ա. Աշխարհամարտի տարի-
ներուն եւ Թուրքիոյ կ'ապրէի
եւ ծանօթ եւ այդ ժամանակա-
շրջանի նախորդ գլխաւորն:
Եւ չեմ կրնար ընդունիլ, ոչ ալ
զնաւաւոր անցեալի դերին
վերահաստատութիւններ, պետա-
կան գործիչներու եւ ուսում-
նազտներու կողմէ, որոնք
այժմեական Հարցերով են
տարուած, մասնաւոր կը
նոյնը կը փորձեն վերադա-
նել, այն, ինչ որ իմ
սերունդս իր կեանքով ապրե-
ցաւ:

**ԿԱՌԱՐԱՐԱՐ ԾՈՐԾ
ՏԵՕՐԱՎԵԾՆԱՆ**

ՏԻԹՐՈՅԹԻ ՄԷՃ

(Ծար. 11րդ էջին)

Փառէն Աւետիսեանի օրհնու-
թեան աղօթքով:
Որ մը ետք, Չորեքշաբթի
ստուգում, Կառավարիչ ձորն
Տէօրէնեանի ՄԱՄԻՔՕ Հարա-
պաշխեցին իրենց
Տէօրէնեանի կողմէ:
Շրջիկ ետք չ'ընդիւրաց-
նելուն մէջ, ուր կը գտնուի
Պր. Ռիչարդ Մանուկեանի նը-
կարներու ձոյս Հասարակութիւն:

ՏԻԱՐ ԱԼԵԿ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿԸ...

Եւ կը գնահատեմ այն մի-
ջազգային առեւտրային օրոն-
նախիստ տարրական թաղիւր
կ'առնեն արժանապատու-
թեամբ մտնելու իմ եւ իմ
ժողովուրդիս փորձառու-
թեան: Հայկական Բանաձե-
սկից արդեգրելով Եւրոպական
Նաղարութեան մարդկային
կեցումը մը որդեգրեց Հա-
մադրակային Հարցի մը
շուրջ որ առաջին հերթին Հա-
յերը կը շահագործէ: Նաղար-
ութեան թաղաքական վաւե-
րագրով մը Հաստատեց այն
ինչ որ արդէն ընդունուած էր
որպէս պատմական ճշմար-
տութիւն: Դժբախտութիւն է
արեւմտեայ ռաւեակարու-
թեանց եւ ռաւեակարութեան

Համար ընդհանրապէս որ ոչ-
ընկերական եւ ոչ-Համայնա-
վար կուսակցութիւններ
զոյգի շախմատ իսկ չ'առեւտ-
րեցան այս ոճիւրի ճանաչման
Հարցին: Չմտնակցելով զիր-
նաղարութեան կամ զուսակա-
րութեան, կարգ մը խմբաւորու-
ման գոյն ջանալին Հայտնեցին
բարոյական կեցումը մը որ քա-
ղաքական շահագնաւորութեան
Հետ:

Ձեր կարծիքով, Պր. Բաւ-
տիստ, ո՞ր առեւտրային ուղի
է ներկայանալ Հայտնիւր իր
ցար լսելի դարձելու եւ Հա-
մայնութիւն ստանալու ահեղ ու-
ճիւրի մը գիտում:
Յարգելով,
Ա. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

**ԱՐՈՒԵՍԱՍԱԳԷՏ ՆԿԱՐԻՉ
ԹՈՐՈՍ ԿՈՒՐԼԷՔԵԱՆԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆՈՒՆԸ**

(Ծար. 10րդ էջին)

Ճշտումը նկարը կը գեղեցի-
կացնէ, վիշտով ուրեմն
ներկայութիւնը սիւնայիցի
ճանապարհով իրականութեան
մը, որ կ'ենթադրէ նկարչու-

թիւնը:
Ցուցահանդէսը պիտի տեւէ
մինչեւ 14 Սեպտեմբեր, որուն
մասին պիտի անդրադառնանք
յառաջիկային:

**ԱՐՈՒԵՍԱՍԱԳԷՏ ՆԿԱՐԻՉ
ՍԱԳԻՍ ԱՇԾԵԱՆԻ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆԸ**

(Ծար. 10րդ էջին)

Ներքէն, որոնք սակայն չեն
կործնուած իրենց ազգային
ըլլալու սեփական նկարագի-
րը, իրենց ընկալելու կեր-
պին ու գոյներու գործածու-
թեան մէջ:

Սարգիս Աշեանը, արժան-
թիւնը Հայագի նկարչի ար-
ւեստագէտներու միջին շէշու-
ւած է դասախօսական ձիւ-
րով, որով ան դիւրացուցած
է՝ ի մասնաւորի տեղական
չըրանալի արուեստագէտնե-
րու միջին, ստեղծելու Հեա-
քորթութիւն Հայկական Նը-
կարչութեան եւ անոնց սկը-
նական չըրանի ստեղծագոր-
ծութիւններուն հանդէպ, ինչ-
պէս առեւ մերօրեայ, ժամա-
նակակից Հայ նկարչիներուն
նկատմամբ:

ԵՆՈՐՀԱՍԱԼՈՒԹԻՒՆ

Այսու կողմէ մեր խորին շնորհակալութիւններ յայտնելով ընդ-
անոց, որոնք անձամբ, ծաղկեպակով կամ նոյնապատկերներ-
ով Մասնակից գտնուեցան մեր սիրելի ամուսին, եղբոր եւ հօր՝
Սուրեն Փարսադէանի մահուն տխուր առիթով:

ԱՅՐԵՆՆԵՐ՝ ՍԵՐԵՆ ՓԱՐՍԱԴԵԱՆԻ ԵՎ ՋԱՆԱՐԱՆԻՆԻ
ԵՎ ԲԱՆԱՐԵՎ՝ ՏԵՐ ԵՎ ՏԵՎ. ՏԻՊԵՆՆԵՐ ԳԱՐՈՒՄԵՐ

Հիւրերուն ի յարգանս հիւր-
սերութիւն մը արուեստ, ու-
րուն ներկայ կ'են ընկերու-
թեան գործարարներն ու պաշ-
տեանները: Կառավարիչ

Տէօրէնեան տպւ. Պր. Ալեք.
Մանուկեանի գրաւորներ
անցուց, ուր երկար խորհր-
դակցութիւն մը տեւեցան եր-
կու տպաւոր որ Հայերը:

Ա. ՇԵՆՊԵԱՆ

ՏԱՐԱԾԵՆԷՔ

«ՍՄԱՐԱՐԱՊԱՏ»

ՇԱՐԱԼՈՒԹԵՐԹԸ

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Dr. Javier B. Kuyumdjian

TUCUMAN 1438. PISO 7º

T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

Deportivas:

Armenio empató,
pero debe mejorar

San Lorenzo 0 - Deportivo Armenio 0

¡Por fin volvió el fútbol! Comenzó un nuevo Campeonato de Primera División, en el cual **Deportivo Armenio** hizo su presentación ante San Lorenzo de Almagro.

"**Equipo que debuta no pierde**", expresa un famoso dicho popular, y en esta ocasión esto fue cierto, pues **Armenio** logró rescatar un punto de enorme valor.

La historia marcaba dos enfrentamientos anteriores entre ambos Clubes, correspondientes al Torneo B 1982, con un triunfo para cada uno.

La cancha de Huracán fue el escenario de un partido mediocre en el que el conjunto local, pese a no jugar bien, mereció ganarle con amplitud a un Armenio muy especulativo.

Pese a ello, San Lorenzo no consiguió abrir el marcador, pues tropezó con 2 obstáculos que no pudo sortear: el eficaz planteo defensivo de **Armenio** y su gran for-

tuna.

Pocas jugadas de peligro hubo en la primera etapa, pero el dominio territorial fue de San Lorenzo. Por su parte, los hombres de **Armenio** dependían escesivamente de los intentos de Ubeda, quien no gravitó demasiado por no tener compañía. En el complemento, la supremacía de San Lorenzo se transformó en un monólogo, producto del que surgieron innumerables oportunidades claras para convertir. Sin embargo, ninguna terminó en gol pues Jorge Sarmiento se encargó de evitarlo, merced a una acertada actuación que también estuvo acompañada por el azar.

Así, se arribó a la igualdad, que sin duda es muy importante. Por el momento alcanzó, pero mirando hacia el futuro habrá que cambiar de actitud; de lo contrario resultará difícil mantener la catenografía.

Daniel R. Der Avedissian

Para pensar...

"Toda ley ideada por el hombre lleva el carácter de ley exactamente en la medida en que está derivada de la ley de la naturaleza. Pero si en algún punto está en pugna con ella, cesa en el acto de ser ley; es una mera perversión de la ley."

Santo Tomás de Aquino

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

Dra. SIRUHI BELORIAN

Dra. AMARILIS PIRANIAN de KULLAHIAN
ABOGADAS

Uruguay 750, 9° "D"
Capital Federal

T.E.: 45-6213
15 a 19,30 Hs.

TERKA

S.A.C.I.F.I.y.A.
Fábrica de tejidos

Fábrica:

Sarandí 2899. San Justo Bs. As. T.E.: 651-1651/0634

Administración y ventas:

Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

COCINA ARMENIA

MASA

500 grs. de sémola gruesa,
180 grs. de azúcar,
100 grs. de manteca,
1 cucharadita de polvo de hornear,
1/2 taza de leche (de té),
1 taza de cuajada,
Mastic a gusto,
Almendras o nueces enteras cantidad necesaria,
ALMIBAR
1 kg. de azúcar,
2 3/4 tazas de agua (de té),

1 ramita de canela,
1/2 limón exprimido.

PREPARACION

Mezclar la sémola con el polvo de hornear, el azúcar, la manteca y el mastic.

Agregar 1/2 taza de leche mezclada con 1/2 taza de cuajada.

Enmantecar una asadera de 22x32. Poner la preparación alisándola.

Cocinar en horno moderado hasta que empiece a tomar un poco de color en los bordes.

Sacar del horno, pintar con el resto de la cuajada, cortar en porciones y colocar una almendra o nuez sobre cada una.

Shamali

Volver al horno hasta que se dore.

ALMIBAR

Poner en una cacerola el azúcar, agua y canela, llevar al fuego; al romper el hervor agregar 1/2 limón exprimido y dejar cocinar durante 8 minutos.

Agregarlo caliente a la preparación anterior (ya fría).

Ana A. de Basmadjian

Aclaración:

En nuestra receta de "Empanadas Deliciosas", publicada en nuestro número 451, del 19 de agosto, en lugar de "3 cdas. de ají picado", debe leerse: 3 cdas. de perejil picado.

El Patriarca Shnork...

(viene de pág. 6)

Recordó, asimismo, que esa Iglesia había sido consagrada al nombre y al recuerdo de nuestro Santo mayor, San Gregorio El Iluminador quien, aunque nacido en Echmiadzin, ha vivido aquí, ha pasado aquí su infancia, su juventud y su adultez, y fue aquí donde sintió esa vocación de dedicarse enteramente a la renovación espiritual de su pueblo.

Luego se refirió también a los deberes de un peregrino, tanto en la Iglesia como fuera de ella, manifestando que debe actuar con seriedad y evitar ser motivo de escándalo.

El Patriarca oró para que sean oídas las peticiones de los peregrinos, así como porque se haga realidad la reconstrucción de esa Iglesia.

El domingo, el Patriarca fue conducido en procesión

al interior de la magnífica Iglesia de Cesárea, donde nuevamente predicó un sermón que fue traducido simultáneamente al idioma turco. Posteriormente participó de un almuerzo, en el cual invitó a los participantes a contribuir con donaciones para la restauración de la Iglesia.

Finalmente, los peregrinos se trasladaron al Cementerio Armenio, donde realizaron un Hokehankisd por las almas de los difuntos. Sumamente emocionados y con lágrimas en los ojos, los peregrinos miraban el césped que cubría totalmente las pocas tumbas que aún quedan allí.

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

Av. Córdoba 4737 - Tel.: 772-8539/8654

EMPRESA AUTORIZADA
CON CARGO A: PAMI

Jubilados - Pensionados - Bancarios

EL PROFESIONAL LOS RECETA
BARTAMIAN LOS DISEÑA
SU HIJO LOS PREFIERE
LINEA PIE/RECTOR
DE ORTOPEdia
BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también les pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEdia EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEdia **Bartamian**

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a Vier.
de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
278.315
Director

MIHRAN SARAFIAN

Corresponsalia, receptoría de
aviso y suscripciones en
BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo
T.E.: 813-6731

URUGUAY

Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T.E.: 70-3114 Montevideo